

Hoivassa Paimenen

"Jumalan edessä, Kristuksessa me puhumme; mutta kaikki teille rakennukseksi, rakkaani."

RAAMATTUTUNTEJA RAUHANMAJASSA (XXXV) ISSN 0784-0799

N:O 1/2002

Mihin valintavarmuuden tulee nojata?

Pyrkikää sen tähden, veljet, sitä enemmän tekemään kutsumisenne ja valitsemisenne lujaksi; sillä jos sen teette, ette koskaan lankea; sillä näin teille runsain määrin tarjotaan pääsy meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen iankaikkiseen valtakuntaan, 2 Piet 1:10,11.

Uudestisyntynyt on pitkään siinä lihallisen mielensä ajattelu- ja kokemistottumuksessa, että kun puhutaan valintavarmuudesta, hän säikähtäneenä erehtyy yhä uudestaan hakemaan siihen aihetta itsestään. Ja tämä epävarmuus on tietenkin myös jo pitkään uskossa olleilla. Vähänkin epäuskoisessa tilassa olevan saa tämän asian esille tuleminen mittaamaan itseänsä pelonsekaisesti: "Mitä minussa voisi olla sellaista, joka Jumalalle kelpaisi, että voisin olla Hänen valittunsa?" Peruslankeemuksen luomus meihin uskoviin jääneine tottumuksineen ja väärine käsityksineen saa tämän aikaan.

Mutta tosiasia Jumalan edessä meidän suhteemme on, ettei meistä voi mitään ansiota löytyä. Niin täydellinen oli se lankeemus, joka jo Eevassa ja Aadamissa tapahtui. Syntyi vanha luomus, joka kaikkienensa on täydellisen kirottu Jumalan edessä, ja sen tähden sillä ei ole muuta suuntaa kuin kuolema; sen olemuksen perustahan onkin juuri kuolema Jumala-yhteydestä.

Jos me olemme vain vanhoja luomuksia emmekä suostu Jumalan rakkauteen eli anteeksiantamukseen Kristuksessa, ei meillä ole mitään toivoa ajan rajan tuolla puolen. Onhan ihmisessä silloin vain kirottu ja kuolemaantuomittu vanha luomus.

Mikä siis on sitä pelastusvarmuutta, joka Jumalan edessä kestää ja joka saisi sydämemme iloi-

seksi, kiittoliseksi ja onnelliseksi? Sen täytyy perustua Jumalan Sanan selkeisiin lupauksiin. – Niitä käymme nyt kertaamaan.

"Minä olen ilmoittanut Sinun nimesi ihmisille, jotka Sinä annoit minulle maailmasta. **He olivat Sinun**, ja Sinä annoit heidät minulle, ja he ovat ottaneet Sinun Sanastasi vaarin." **"He eivät ole maailmasta, niin kuin en minäkään maailmasta ole"**, Joh 17:6,16.

Jumalan uskossa antaman pelastus- ja valintavarmuuden täytyy siis pohjata siihen, että uskoontulut pääsee vahvistumaan siinä luotamuksessa, että hän syntisyytensä tunnustavana, uskon vastaanottaneena ja siis uskon lahjaan ja puhdistukseen oikeutettuna on Jumalan oma jo ennen syntymäänsä. Jumala on edeltätiennyt ja -tuntenut (1 Piet 1:2; Room 8:29; 11:2), edeltämäärännyt ja -valmistanut (Ef 1:5,11; Room 8:29,30; 9:23) ne, jotka Hän pelastaa. Muuten ei Jeesus sanoisi: **"He olivat Sinun"**, ja: **"He eivät ole maailmasta, niin kuin en minäkään maailmasta ole"**.

Apostoli Paavali todistaa: *Sillä ne, jotka Hän on edeltätuntenut, Hän on myös edeltämäärännyt* Poikansa kuvan kaltaiseksi, että Hän olisi esikoinen monien veljien joukossa; mutta jotka Hän on edeltämäärännyt, ne Hän on myös kutsunut; ja jotka Hän on kutsunut, ne Hän on myös vanhurskauttanut; mutta jotka Hän on vanhurskauttanut, ne Hän on myös kirkastanut, Room 8:29,30. Jumalan päätöksen tähden Jumalan omat saavat sydämen uskon ja Pyhän Hengen osallisuuden, joka läsnäolollaan sinetöi meidät Kristuksen omiksi. Kenellä Kristuksen Henki on, se on Hänen omansa; kts. mm. Joh 14:16-20; Room 8:14-16; Gal 4:6.

Tämä Jumalan teko, mitä pelastava usko merkitsee, kohtaa kaikkia niitä, jotka Hänen ovat. Heille ilosanoma avautuu. Jumalan vaikutuksesta heidän sielunsa on levoton, ennen kuin se löytää levon Herrassa Jeesuksessa; lintunen löytää majan Jumalan alttarilla, kts. Ps 84:4. **"Tulkaa minun tyköni ... niin te löydätte levon sielullenne"**, kts. Matt 11:28-30.

Me saamme rohkeasti opetella näkemään Raamatun todistuksen perusteella näin: **Jumala on päättänyt pelastaa omansa.** Mikä olen silloin minä epäilemään ja mitä syytä minulla on suostua siihen erehdykseen, että lähdän etsimään jotain ansiota itsestäni ja pelkään, että en löydäkään? Ansion löytämiseen hän ei ole mitään mahdollisuuksia! Jumala on asettanut iankaikkisen elämän kaipuun sisimpääni ja Jumala itse synnyttää synnintunnon; silloin Jumalan kutsu armahdetuksi tulemiseen Kristuksessa osuu sieluun ja voi tulla vastaanotetuksi. Jeesus sanoo: **"Se on Jumalan teko, että te uskotte Häneen, jonka Jumala on lähettänyt"**, Joh 6:29. **"Ei kukaan voi tulla minun tyköni, ellei Isä ... häntä vedä"**, jae 44.

Näin ollen valittuna olemiseni onkin sitä, että uskon itseni syntyseksi, joka välttämättä tarvitsee Jumalan armahdusta. **Jokainen, joka tunnustaa olevansa syntinen ja uskovansa Jumalan valmistamaan armahdukseen Kristuksessa Jeesuksessa, saa pitää itseänsä Jumalan valittuna.** Hän uskoo Raamatun Jumalan ainoaksi Jumalaksi ja hän uskoo Jeesuksen Hänen Pojaksi, jonka Jumala lähetti uhrautumaan meidän syntiemme sovituksiksi, että me rohkenisimme tulla Jumalan rakkauden ja armon näkemisen kautta Hänen tykönsä armoa saamaan ja Jumalan kaiken mielisuusion vastaanottamaan.

Jumalan aivoituksen mukaan me olemme kutsutut, *sillä ne, jotka Hän on edeltätuntenut, Hän on myös edeltämäärännyt Poikansa kuvan*

kaltaisiksi, että Hän olisi esikoinen monien veljien joukossa. Tämä edeltätuntemus ja -määräys johtaa vanhurskautumiseen uskossa Jeesukseen Kristukseen ja sen kautta kirkastumiseen. Sillä Jumala vie alkamansa työn päätökseen ja kirkastaa meidät ylösnousemusruumiiseen Kristuksen jälleen ilmestyessä.

Autuas on se, joka tällä tavalla syntiseksi itsensä tuntien ja Jumalan kutsun kuullen suostuu Jeesuksen armahdettavaksi! Hän saa alusta alkaen ruveta pitämään itseänsä Jumalan valittuna! Hän ei tosin aluksi rohkene sitä tehdä eikä saa siihen varmuutta, mutta juuri sen tähden hän me nykyin Jumalan ihania sanoja kertaamme, että jokainen uudestisyntynyt saisi jälleen astetta syvemmän luottavaisen ilon ja kiitollisuuden ja varmuuden sisimpäänsä tästä Jumalan päätöksestä.

Jumala on suurella pitkämielisyydellä kärsinyt niitä vihan astioita, jotka olivat valmiit häviöön ja jotka eivät kaipaa armahdusta. Paavali sanoo: *Entä jos Jumala ... on tehnyt sen saattaakseen kirkkautensa runsauden ilmi laupeuden astioissa, jotka Hän on edeltävalmistanut kirkkauteen? Ja sellaisiksi Hän myös on kutsunut meidät, ei ainoastaan juutalaisista, vaan myös pakanoista, Room 9:22-24.*

Pietari kirjoittaa valituista muukalaisista, jotka **Isän Jumalan edeltätietämisen mukaan** ovat hengen pyhittämisen kautta valitut Jeesuksen Kristuksen kuuliaisuuteen ja Hänen verellänsä vihmottaviksi, 1 Piet 1:2. Niin kuin Herran Jeesuksen Kristuksen ilmestyminen oli Jumalan tiedossa jo ennen maailman perustamista, kts. 1 Piet 1:20, niin on myös Hänen kansansa kaukaa ajan rajan tuolta puolen ollut Jumalan tiedossa.

Jälleen kertaamme sen Johanneksen evankeliumin kohdan, jossa Jeesus sanoo: *"Minun lampaani kuulevat minun ääntäni, ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua. Ja minä annan heille iankaikkisen elämän, ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni. Minun Isäni, joka on heidät minulle antanut, on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää heitä minun Isäni kädestä. Minä ja Isä olemme yhtä", Joh 10:27-30.* Tämä on Jumalan lasten osa, Isän Jumalan päättämä, Herran Jeesuksen ilmoit-

tama: **"Ei kukaan voi ryöstää heitä minun Isäni kädestä".**

Palaamme Roomalaiskirjeen kahdeksanteen lukuun: *Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala on se, joka vanhurskauttaa, 8:33.* Kaikki kadotustuomio on poissa: *Niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat, 8:1.* Kristuksessa on lain vanhurskaus täytetty meissä, jotka emme vaella lihan mukaan vaan Hengen, kts. 8:4; jotka olemme siis uskon kautta Herran askeliin antautuen luopuneet lihanmukaisesta vaelluksesta ja pyrimme siinä yhä enemmän käytännön tasollakin puhdistumaan ja ojentaudumme taivaallisten, se on hengellisten, se on: Jumalan Hengen ohjauksen mukaan, Sanan tuntemisen kautta.

Tämmöiset uskovat – uudestisyntyneet, Herralle antautuneet, ristin tien kulkijat – ovat juuri niitä, joiden kohdalta Kristuksen ansio astuu vaelluksen vaiheissa voimaan ja täydellistyy yhä eteenpäin. Se on jo olemassa Jumalalta täydellisenä, mutta sen siunaukset tulevat niille, jotka Jumalan edessä elävät ja vaeltavat.

Ei ole mitään, mikä voi erottaa Jumalan valitut Kristuksen rakkaudesta, vaan näissä kaikissa me saamme jalon, tarkemmin ilmaistuna ylivoimaisen voiton Jeesuksen kautta, Hänen, joka meitä on rakastanut, kts. 8:39,37. Paavali kirjoittaa: **Minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat, ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme, 8:38,39.** Jumala antaa meille täydellisen taivaallisen lahjan Pojassansa ja sen lisäksi kaiken tarpeellisen ajallisen; siis myös sen, että kun viisaina neitseinä vaellamme, pääsemme vihan päivää pakoon, kts. 5:9,10. Sillä Paavali todistaa: *"Kuinka Hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muuta-kin Kristuksen Jeesuksen kanssa?" kts. 8:32.*

Myös Efesolaiskirjeen alussa Paavali mainitsee edeltämääräyksen: *Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka on siunannut meitä taivaallisissa kaikella hengellisellä siunauksella Kristuksessa, niin kuin Hän en-*

nen maailman perustamista oli Hänessä valinnut meidät olemaan pyhät ja nuhteettomat Hänen edessään, rakkaudessa, edeltäpäin määräten meidät lapseuteen, Hänen yhteyteensä Jeesuksen Kristuksen kautta, Hänen oman tahtonsa mielisuosion mukaan, sen armonsa kirkkauden kiitokseksi, jolla Hän on tehnyt meidät otollisiksi siinä Rakastetussa, jossa meillä on lunastus Hänen verensä kautta, rikkomusten anteeksisaaminen, Hänen armonsa rikkauden mukaan, Ef 1:3-7. (tark. käänn.)

Edeltäpäin määräten meidät lapseuteen; se on Jumalan päätös, että meistä uskovaisia tulee ja että me Jumalan valituiksi osoitaudumme. Ja koska Hän on Kaikkivaltias, niin Hän huolehtii lukemattomin eri tavoin siitä, että me pelastumme. Kun Hän on uskon lahjoittanut ja me Jumalan valittuja olemme, niin usko säilyy iankaikkisuuteen, vaikkakin meidän asennoitumisestamme täällä maailmassa uskoontulon jälkeen riippuu, tulemmeko toiselle puolelle pieninä vauvoina vai täyteen miehuuteen kasvaneina Kristuksessa tai jotain siltä väliltä. Jumalan valituista perkeleellä ei tule olemaan pelastuksen suhteen yhtään sitä iloa, että olisi voinut estää pelastumisen!

Sillä ennen maailman perustamista Jumala on Kristuksessa valinnut meidät olemaan pyhät ja nuhteettomat Hänen edessään, rakkaudessa. Meidän pyhyitemme ja nuhteettomuutemme lepää Kristuksen täydellisyydessä. Ja juuri sen tähden me pysymme Jumalan edessä ja yhteydessä, kun Hän on kerta kaikkiaan tehnyt meistä pyhät ja nuhteettomat omassa pyhydessään ja nuhteettomuudessaan. Tämä on perusta ja pohja; sen tähden me emme kilvoittele pyhittymistä vaeluksen suhteen päästäksemme taivaaseen, vaan koska pääsemme taivaaseen, pyrimme sinne ymmärtäväisinä ja viisaina, niin kuin Jumala on meidät siihen kutsunut, emmekä uppiniskaisina ja vastahakoisina Jumalan tahdolle. Ja me halajamme puhdistua hyödyllisiksi astioiksi Jumalan huoneessa jo tässä ajassa, kts. 2 Tim 2:21.

Oikea perustus kaikkeen kilvoitteluun on se usko, että olemme täydessä Jumalan mielisuosiossa Jeesuksen ansion varassa, emme minäkään oman varassa. Se, että emme

nojaa mihinkään omaamme, on sitä viisautta, jota Jumala jakaa soimamatta ja ylenpalttisesti jokaiselle sitä kaipaavalle.

Kristuksessa me myös olemme saaneet perintöosan, ollen siihen edeltämäärätyt Hänen aivoituksen mukaan, Hänen, joka vaikuttaa kaikki oman tahtonsa päättämän mukaan, että me olisimme Hänen kirkkautensa kiitokseksi, Ef 1:11,12 – tässä erityisesti Hänen armollisuutensa kiitokseksi. Hän on täydellisen armollinen Isä omillensa. Hän lahjoittaa vastustamattoman ihanan pelastuksen heille ja antaa heille mahdollisuuden kilvoitella uskontulonsa jälkeen kohti täyttä miehuutta Kristuksessa.

Kaikki on valmista, kaikki on lahjaa, meidän tulee ainoastaan rohkaistua näkemään perustuksen oleellinen osa: meissä ei ole mitään ansiota. Jumala on lahjoittanut simpäämme iankaikkisen elämän toivon, jonka varassa kuulemme Jumalan laupeuden todellisena, kun siitä meille julistetaan. Jumala vetää meitä puoleensa antamalla meille synnintunnon ja siinä lisääntyneen kaipuun taivaallisiin, puhtauteen ja pyhyteen, rauhaan, iloon, kiitollisuuteen, vanhurskauteen. Ja Hän täyttää meidän kaipauksemme ylenpalttisesti, kunhan vain suostumme Jeesuksen Kristuksen tykö ja Hänen kauttansa Jumalan yhteyteen.

Mutta Hänet, joka vähäksi aikaa oli tehty enkeleitä halvemmaksi, Jeesuksen, me näemme Hänen kuolemansa kärsimyksen tähden kirkkaudella ja kunnialla seppelöidyksi, että Hän Jumalan armosta olisi kaikkien edestä joutunut maistamaan kuolemaa. Sillä Hänen, jonka tähden kaikki on ja jonka kautta kaikki on, sopi, saattaessaan paljon lapsia kirkkauteen, kärsimysten kautta tehdä heidän pelastuksensa päämies täydelliseksi.

Sillä sekä Hän, joka pyhittää, että ne, jotka pyhitetään, ovat kaikki alkuisin yhdestä. Sen tähden Hän ei häpeä kutsua heitä veljiksi, kun Hän sanoo: "Minä julistan Sinun nimeäsi veljelleni, ylistän Sinua seurakunnan keskellä"; ja taas: "Minä panen uskallukseni Häneen"; ja taas: "Katso, minä ja lapset, jotka Jumala on minulle antanut!" Hepr 2:9-13.

Sillä ei Hän ota huomaansa enkeleitä, vaan Aabrahamin siemenen (se on: ne, jotka uskon perustautuvat) Hän ottaa huomaansa. Sen tähden piti Hänen kaikessa tuleman veljiensä kaltaiseksi, että Hänestä tulisi laupias ja uskollinen Ylimmäinen pappi tehtävissään Jumalan edessä, sovittaakseen kansan synnit, Hepr 2:16,17. Jeesuksen kautta lunastukseen tulevat Jumalan valitut ovat Jumalan lapsia. Mutta enkeleistä Heprealaiskirjeen kirjoittaja todistaa: Kenelle enkeleistä Hän koskaan on sanonut: "Sinä olet minun Potkani, tänä päivänä minä Sinut synnytin"; ja taas: "Minä olen oleva Hänen Isänsä, ja Hän on oleva minun Potkani"?

Ja siitä, kun Hän jälleen tuo esikoisensa maailmaan, Hän sanoo: "Ja kumartakoot Häntä kaikki Jumalan enkelit". Ja enkeleistä Hän sanoo: "Hän tekee enkelinsä tuuliksi ja palvelijansa tulen liekiksi"; mutta Pojasta: "Jumala, Sinun valtaistuimesi pysyy aina ja iankaikkisesti, ja Sinun valtakuntasi valtikka on oikeuden valtikka. Sinä rakastit vanhurskautta ja vihasit laittomuutta; sen tähden on Jumala, Sinun Jumalasi, voidellut Sinua iloöljyllä, enemmän kuin Sinun osaveljiäsi", Hepr 1:5-9.

Tämän Jumalan Pojan, Jeesuksen Kristuksen veljiä me uskon kautta olemme, sen uskon kautta, joka saa omistaa tämän veljeyden olevan totta jo ennen uudestisyntymistä, sillä Hän tuli pelastamaan veljensä, niin kuin luimme: Hän ei häpeä kutsua heitä veljiksi, kun Hän sanoo: "Minä julistan Sinun nimeäsi veljelleni".

Ja 11. jakeessa kirjoittaja siis todistaa: sekä Hän, joka pyhittää, että ne, jotka pyhitetään, ovat kaikki alkuisin yhdestä. Olemme siis Jeesuksen veljiä jo ennen kuin tulimme uskoon. Niin kuin alussa luimme Johanneksen 17:nneestä, Jumala antaa lapsensa, omansa, Kristukselle Jeesukselle syntien anteeksisaamista varten, lunastusta ja pelastusta varten ja kaikkea täydellistä siunausta varten.

Koska siis lapsilla on veri ja liha, tuli Härkin niistä yhtäläisellä tavalla osalliseksi, että Hän kuoleman kautta kukistaisi sen, jolla oli kuolema vallassaan, se on perkeleen, ja vapauttaisi kaikki ne, jotka kuoleman pelosta kautta koko elämänsä

olivat olleet orjuuden alaisia, Hepr 2:14,15.

Psalmi 139:16 sanoo: Sinun silmäsi näkivät minut jo idussani. Minun päiväni olivat määrätty ja kirjoitettu kaikki Sinun kirjaasi, ennen kuin ainoakaan niistä oli tullut.

... että Jumalan valinnan mukainen aivoitus pysyisi, ei tekojen tähden, vaan kutsujan tähden, Room 9:11.

Joka uskoo Jeesukseen, sitä ei tuomita; mutta joka ei usko, **se on jo tuomittu**, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainokaisen Pojan nimeen, Joh 3:18.

Tietäkää siis, että ne, jotka uskon perustautuvat, ovat Aabrahamin lapsia, Gal 3:7. Aabrahamin lapset ovat niitä Jumalan siunattuja, jotka hänen tavallaan Jumalaan luottavat ja sen mukaan ojentautuvat vaelluksellaan. Tämä luottamus, joka Jumalan voimasta ihmiseen Kristuksessa ilmestyy, todistaa heidät Jumalan lapsiksi ja samalla myös hengellisesti Aabrahamin lapsiksi. Siemen on Kristus itse, Jumalan Sana, sillä lupaukset lausuttiin Aabrahamille ja hänen siemenelleen. Hän ei sano: "Ja siemenille", ikään kuin monesta, vaan ikään kuin yhdestä: "Ja sinun siemenellesi", joka on Kristus, Gal 3:16.

"Kaikki, minkä Isä antaa minulle, tulee minun tyköni; ja **sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos**", Joh 6:37. "Ja minun lähettäjäni tahto on se, että minä **kaikista niistä, jotka Hän on minulle antanut, en kadota yhtäkään, vaan herätän heidät viimeisenä päivänä**", Joh 6:39.

Siispä: Niin kuin kuuliaisten lasten tulee, alkää mukautuko niiden himojen mukaan, joissa te ennen, tietämättömyytenne aikana, elitte, vaan sen Pyhän mukaan, joka on teidät kutsunut, tulkaa tekin kaikesa vaelluksessanne pyhiksi, 1 Piet 1:14,15. Sillä te olitte **"eksyksissä niin kuin lampaat"**, mutta nyt te olette palanneet sielujenne Paimenen ja Kaitsijan tykö, 1 Piet 2:25. Ennen pelastavaa uskoa olimme siis eksyksissä Jumalan tyköä ja verrattavissa laumasta eroon joutuneisiin lampaisiin, mutta nyt me olemme palanneet sielujemme Paimenen ja Kaitsijan tykö. Mutta koska siis olimme eksyksissä, olimme myös Jumalan tyköä tulleita.

Jumala on ottanut huomaansa palvelijansa Israelin (= hengellisen Israelin), muistaaksensa laupeuttaan Aabrahamia ja hänen siementänsä kohtaan iankaikkisesti, Luuk 1:54,55. Jumala on pitkämielinen teitä kohtaan, sillä Hän ei tahdo, että kukaan hukkuu, vaan että kaikki tulevat parannukseen, 2 Piet 3:9. Jumalalla on keinot taivuttaa jokainen omansa parannukseen, esimerkiksi lähestyvässä vihan ajassa kaikkien kauhujen keskellä, ellei armo hyvänä päivänä kelpaa.

Jumalan tykö kaipaavat ovat aina **tunnustaneet olevansa vieraita ja muukalaisia maan päällä**. Sillä jotka näin puhuvat, ilmaisevat etisvänsä isänmaata. ... Nyt he pyrkivät parempaan, se on taivaalliseen. Sen tähden Jumala ei heitä häpeä, vaan sallii kutsua itseään heidän Jumalaksensa; sillä Hän on valmistanut heille kaupungin, kts. Hepr 11:13-16. Tämä pelastuksen lupaus on annettu teille ja teidän lapsillenne, ja kaikille, jotka kaukana ovat, koska ikinä Herra, meidän Jumalamme kutsuu, kts. Apt 2:39.

Me kaikki olemme jumalattomia peruslankeemuksemme tähden, olimmepa sitten ehtineet tehdä paljon tai vähän syntiä ihmismitan mukaan. Mutta jumalattomissa on kuitenkin kaksi joukkoa Jumalan edessä: ensinnäkin ne, jotka armon saatuaan pysyvät Jumalassa Hänen rakkautensa osallisuuden voimassa. He eivät näe mitään muuta arvokasta maailmassa saatuaan osallisuuden taivaalliseen Kristuksessa Jeesuksessa. Mutta siitä toisesta jumalattomien joukosta, joka ei voi hedelmääkanttavaa parannusta tehdä, sanotaan: *Jos jumalaton saa armon, ei hän opi vanhurskautta; oikeuden maassa hän tekee vääryyttä eikä näe Herran korkeutta*, Jes 26:10.

Sillä hyvä sanoma on julistettu meille niin kuin heillekin; mutta heidän kuulemansa sana ei heitä hyödyttänyt, koska se ei uskossa sulautunut niihin, jotka sen kuulivat, Hepr 4:2. Jumalan valituissa uskossa kuultu Jumalan Sana sulautuu elämäksi, vaelluksen vanhurskaudeksi ja pyhydeksi. Sana tulee lihaksi tässä merkityksessä.

Herra tuntee omansa, 2 Tim 2:19. Mutta toisille sanotaan: *Koska he eivät tottele Sanaa, niin he kompas-*

tuvat; ja siihen heidät on pantukin, 1 Piet 2:8. – Ei tässä tarkoiteta uskoven vääjäämättömiä lankeemuksia ja kompurointeja, joita tapahtuu, kun ei vielä ole täydellisesti juurrutettu armoon ja perustuttu Kristus-kalliolle, ilosanoman sanaan, vaan tässä puhutaan niistä, joiden vaellus on yhtä kompastusta. Vaellus ei silloin perustu Jumalan armoon, koska sitä ei perimmiltään hyväksytty ylöpyden tähden.

Mutta jos meidän ilosanomamme on peitossa, niin se peite on niissä, jotka kadotukseen joutuvat, niissä uskottomissa, joiden mielet tämän maailman jumala on niin sokaissut, ettei heille loista valkeus, joka lähtee Kristuksen kirkkauden ilosanomasta, Hänen, joka on Jumalan kuva, 2 Kor 4:3,4. Me olemme Kristuksen tuoksi Jumalalle sekä pelastuvien että kadotukseen joutuvien joukossa: näille tosin kuoleman haju kuolemaksi, mutta noille elämän tuoksi elämäksi, 2 Kor 2:15,16. Jeesus sanoo: "Minä olen sanonut teille, ettei kukaan voi tulla minun tyköni, ellei minun Isäni sitä hänelle anna", Joh 6:65. "... suojelin heitä, eikä heistä joutunut kadotetuksi yksikään muu kuin se kadotuksen lapsi, että kirjoitus kävisi toteen", Joh 17:12.

Monet puhdistetaan, kirkastetaan ja koetellaan, mutta jumalattomat pysyvät jumalattomina, eikä yksikään jumalaton ymmärrä tätä, mutta taidolliset ymmärtävät, Dan 12:10. Jumala on armollinen, kenelle tahtoo, ja paaduttaa, kenen tahtoo, Room 9:18. He eivät tehneet parannusta, niin että olisivat antaneet Jumalalle kunnian. Suurten vitsausten jälkeenkään eivät Jumalan viholliset, parantumattomat jumalattomat, nöyryy Jumalan edessä, kts. Ilm 16:9,11. ... he ovat sie-lullisia, henkeä heillä ei ole, Juuda 19. ... lihan mieli on kuolema ... vihollisuus Jumalaa vastaan, sillä se ei alistu Jumalan lain alle, eikä se voikaan, Room 8:6,7. Jos siis ihmisessä on vain lihan mieli, ei hän ole pelastuksesta (ainakaan vielä) osallinen.

Mutta me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään, sillä me rakastamme veljiä, 1 Joh 3:14. Veljesrakkaus, Jumalan synnyttämä, on se tunnusmerkki, jonka kautta Jumalan omat tunnetaan: sydämelinen rakkaus kaikkia uudestisynty-

tyneitä kohtaan. Tämän rakkauden pohjalta ja siinä varttumisen kautta käytännön pyhitys tapahtuu. Veljellisestä rakkaudesta ei ole tarvis teille kirjoittaa; sillä itse te olette Jumalalta oppineet rakastamaan toisiaan. ... Mutta me kehotamme teitä, veljet, siinä varttumaan yhä enemmän, 1 Tess 4:9,10.

Koska meillä siis on nämä lupaukset, rakkaani, niin puhdistautukaamme kaikesta lihan ja hengen saastutuksesta, saattaen pyhityksemme täydelliseksi Jumalan pelossa, 2 Kor 7:1. Antakaa toisillenne anteeksi, jos kenellä on moitetta toista vastaan. Niin kuin Herrakin on antanut teille anteeksi, niin myös te antakaa, Kol 3:13.

"Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, sillä Hän on katsonut kansansa puoleen ja valmistanut sille lunastuksen ja kohottanut meille pelastuksen sarven palvelijansa Daavidin huoneesta – niin kuin Hän on puhunut hamasta ikiajoista pyhään profeettainsa suun kautta – pelastukseksi vihollististamme ja kaikkien niiden kädestä, jotka meitä vihaavat, tehdäkseen laupeuden meidän isillemme ja muistaakseen pyhän liittonsa, sen valan, jonka Hän vannoi Aabrahamille, meidän isällemme: **suodakseen meidän, vapahdettuina vihollistemme kädestä, pelkäämättä palvella Häntä pyhydessä ja vanhurskaudessa Hänen edessään kaikkina elinpäivinä**", Luuk 1:68-75. Jumala on lähettänyt Hänet antamaan meille "pelastuksen tuntemisen heidän syntiensä anteeksisaamisessa, meidän Jumalamme sydämelisen laupeuden tähden, jonka kautta meidän puoleemme katsoo aamun koitto korkeudesta, loistaen meille, jotka istumme pimeydessä ja kuoleman varjossa, ja ohjaten meidän jalkamme rauhan tielle", Luuk 1:77-79.

* * *

Jumalan ihmiset ovat täällä löytääkseen pelastuksen ja pysyvän Jumala-yhteyden. Ei mistään muusta syystä. Ja näistä sanotaan: *te saatte uskon päämäärän, sielujen pelastuksen*, 1 Piet 1:9, ja: *Jumalan voimasta uskon kautta varjellutte pelastukseen*, 1 Piet 1:5.

* * *

Jumalan vakuutus avoimeen sydämeen

Tarkastelemme jälleen pelastuksen täydellisyyttä Jumalan suunnasta, mutta sellaisesta näkökohdasta ja suunnasta katsottuna, jota ennen emme ole käyttäneet.

Jos olisi mahdollista kokonaan **erottaa kaikista erilaisista inhimillisistä rajoituksista** katselemaan Sanasta pelastuksen täydellisyyttä sen vastaanottajassa heti uudestisyntymisen hetkestä alkaen, ei uskova olisi mitään muuta kokeusta sen jälkeen täällä vaeltaessaan kuin täydellinen riemu kiitollisuudessa, rauhassa, luottamuksessa, lähimmäisenrakkaudessa, vanhurskaudessa, pyhydessä, voimassa hyvään – lyhyesti: ylistyksessä Jumalalle Kristuksessa Jeesuksessa.

Katselkaamme nyt keskittyneesti Jumalan lupauksia niin, että kuvittelemme edes hetkeksi unohtaneemme – huomaa: en sano: "että unohtamme", vaan "että kuvittelemme unohtaneemme", ettei kukaan säikähtäisi huokaamaan: "Voi, en minä tuohon kykene!" Toistan siis vielä: Katselkaamme nyt keskittyneesti Jumalan lupauksia niin, että **kuvittelemme edes hetkeksi unohtaneemme**

- itseemme ja tekoihimme katsomisen,
- huomamisesta huolehtimisen,
- mahdolliset sairaudet,
- historian tulevan kulun ja sen uhat,
- muut vaarat,
- ihmismielipiteet,
- vihollisen syytökset,
- kompurointimme,
- epäilyksen ja epäuskoisuuden,
- pelon edistymisemme liiasta hitautesta ja
- muut pelot;

lyhyesti: kaikkien Jumalan rakkautta ja Hänen ilosanomansa ihaanutta mielikuvissamme heikentävien asioiden vaikutuksen.

Olemme koonneet toista sataa Sanan-kohtaa Uudesta testamentista. Kaikista Uuden testamentin kirjoista ja kirjeistä on vähintäänkin yksi kohta mukana. Kaikki ne kykenevät vakuuttamaan edellämäinitulla tavalla huolista ja peloista ja itseensä katsomisesta tyhjentyneen

mielen Jumalan lahjoittaman pelastuksen täydellisestä varmuudesta, iankaikkisuudesta ja ihmisen heikouteen katsomattomuudesta.

Tämä tilanne vaatii hiljaisuutta ja keskittymistä. Kertaa sen tähden vielä hitaasti edelläoleva. – Jos asia ei tunnu onnistuvan, sinulle voi olla avuksi, kun luet Sanan-kohtat niin kuin jollekin tuntemattomalle Jumala-yhteyttä kaipaavalle sielulle kirjoitetuiksi, ja kuvittelet hänen olevan niitä nyt ensi kertaa lukemassa. – Voit myös alleviivata oleellimmat sanat.

Keskittykäämme siis iloitsemaan Jumalan ihmeellisistä ja iankaikkisista teoista lapsiaan kohtaan!

Jeesus sanoo: "Minä olen tullut valkeudeksi maailmaan, ettei yksikään, joka minuun uskoo, jäisi pimeyteen", Joh 12:46.

... kiittäen Isää, joka on tehnyt teidät soveliaiksi olemaan osalliset siitä perinnöstä, mikä pyhillä on valkeudessa, Häntä, joka on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan. Hänessä meillä on lunastus, syntien anteeksisaaminen, Kol 1:12-14.

"Minä olen maailman valkeus; joka minua seuraa, se ei pimeydessä vaella, vaan Hänellä on oleva elämän valkeus", Joh 8:12.

Sillä Jumala, joka sanoi: "Loistakoon valkeus pimeydestä", on Hän, joka loisti sydämiimme, että Jumalan kirkkauden tunteminen, sen kirkkauden, joka loistaa Kristuksen kasvoissa, levittäisi valoansa, 2 Kor 4:6.

Jeesus Paavalille: "minä lähetän sinut avaamaan heidän silmänsä, että he kääntyisivät pimeydestä valkeuteen ja saatanaan vallasta Jumalan tykö ja saisivat uskomalla minuun synnit anteeksi ja perintöosan pyhitettyjen joukossa", Apt 26:17, 18.

Te olette "valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja", joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa, 1 Piet 2:9.

Sakarias Pyhässä Hengessä Jeesuksesta: "Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, sillä Hän on katsonut kansansa puoleen ja valmistanut sille lunastuksen ja kohottanut meille pelastuksen sarven palvelijansa Daavidin huoneesta ... pelastukseksi vihollisistamme ja kaikkien niiden kädestä, jotka meitä vihaavat ... suodakseen meidän, vapahdetuina vihollistemme kädestä, pelkäämättä palvella Häntä pyhydessä ja vanhurskaudessa Hänen edessään kaikkina elinpäivinäme", Luuk 1:68,69,71,74,75.

Sakarias Johannes Kastajalle Pyhässä Hengessä: "valmistaaksesi Hänen teittään, antaaksesi Hänen kansalleen pelastuksen tuntemisen heidän syntiensä anteeksisaamisessa, meidän Jumalamme sydämellisen laupeuden tähden, jonka kautta meidän puoleemme katsoo aamun koitto korkeudesta, loistaen meille, jotka istumme pimeydessä ja kuoleman varjossa, ja ohjaten meidän jalkamme rauhan tielle", Luuk 1:76-79.

Jeesus sanoo: "Jos siis koko sinun ruumiisi on valoisa eikä miltään osaltaan pimeä, on se oleva kokonaan valoisa, niin kuin lampun valaistessa sinua kirkkaalla loisteellaan", Luuk 11:36.

Kun Jumalan, meidän vapahtajamme, hyvyys ja ihmisrakkaus ilmestyi, pelasti Hän meidät, ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen ansiosta, vaan lapeutensa tähden uudestisyntymisen peson ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta, jonka Hengen Hän runsaasti vuodatti meihin meidän Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kautta, että me vanhurskautettuina Hänen armonsa kautta tulisimme perillisiksi iankaikkisen elämän toivon kautta, Tiit 3:4-7. (tark. käänn.)

Jumala on meidät pelastanut ja kutsunut pyhällä kutsumuksella, ei meidän tekojemme mukaan, vaan oman aivoituksensa ja armonsa mukaan, joka meille on annettu Kristuksessa Jeesuksessa ennen ikuisia aikoja, mutta nyt ilmisaatettu meidän Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen ilmestymisen kautta, joka kukisti kuoleman ja toi valoon elämän ja katoamattomuuden ilosanoman kautta, 2 Tim 1:9,10.

Kun kuulin siitä uskosta, joka teillä on Herrassa Jeesuksessa, ja teidän rakkaudestanne kaikkia py-

hiä kohtaan, en minäkään lakkaa kiittämästä teidän tähtenne, kun muistelen teitä rukouksissani, anoen, että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmes-tyksen Hengen Hänen täydessä tun-temisessaan ja valaisisi teidän sy-dämenne silmät, että tietäisitte, mikä on se toivo, johon Hän on teidät kut-sunut, kuinka suuri Hänen perintön-sä kirkkaus Hänen pyhissään ja mikä Hänen voimansa ylenpalttinen suuruus meitä kohtaan, jotka us-komme – sen Hänen väkevyytensä voiman vaikutuksen mukaan, jon-ka Hän vaikutti Kristuksessa ... Jee-suksen Jumala on antanut kaiken pääksi seurakunnalle, joka on Hä-nen ruumiinsa, Hänen täyteytensä, Hänen, joka kaikki kaikissa täyttää, Ef 1:15-20,22,23.

Hän on yhden ainoan kerran maailmanaikojen lopulla ilmestynyt, poistaakseen synnin uhraamalla it-sensä, Hepr 9:26.

... ja elämä ilmestyi, ja me ... ju-listamme teille sen iankaikkisen elä-män, joka oli Isän tykönä ja ilmestyi meille, 1 Joh 1:2.

Sitä varten Jumalan Poika ilmes-tyi, että Hän hävittäisi perkeleen teot, 1 Joh 3:8. (t. k.)

Ja te tiedätte Hänen ilmestyneen ottamaan pois synnit, 1 Joh 3:5.

Tässä ilmestyi meissä Jumalan rakkaus, että Jumala lähetti aino-kaisen Poikansa maailmaan, että me eläisimme Hänen kauttansa, 1 Joh 4:9. (t. k.)

Jumala on eläviksi tehnyt teidät, jotka olitte kuolleet rikoksiinne ja syn-teihinne ... Jumala, joka on lau-peudesta rikas, suuren rakkauteen-sa tähden, jolla Hän on meitä ra-kastanut, on tehnyt meidät, jotka olimme kuolleet rikoksiimme, eläviksi Kristuksen kanssa – armosta te olet-te pelastetut – ja yhdessä Hänen kanssaan herättänyt ja yhdessä Hänen kanssaan asettanut meidät taivaallisiin Kristuksessa Jeesuk-sessa, osoittaakseen tulevina maa-ilman aikoina armonsa ylenpalttista runsautta, hyvytydessään meitä kohtaan Kristuksessa Jeesuksessa. Sillä armosta te olette pelastetut us-kon kautta, ette itsenne kautta – se on Jumalan lahja – ette tekojen kaut-ta, ettei kukaan kerskaaisi. Sillä me olemme Hänen tekonsa, luodut Kris-tuksessa Jeesuksessa hyviä töitä

varten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, että me niissä vaeltai-simme, Ef 2:1,4-10.

Kiitos Jumalalle Hänen sanomat-tomasta lahjastaan! 2 Kor 9:15.

Me emme ole saaneet maailman henkeä, vaan sen Hengen, joka on Jumalasta, että tietäisimme, mitä Ju-mala on meille lahjoittanut; ja siitä me myös puhumme, emme inhimilli-sen viisauden opettamilla sanoilla, vaan Hengen opettamilla, selittäen hengelliset hengellisesti, 1 Kor 2:12,13.

Jos Jumala on meidän puolellam-me, kuka voi olla meitä vastaan? Hän, joka ei säästänyt omaa Poi-kaansakaan, vaan antoi Hänet alt-tiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka Hän ei lahjoittaisi meille kaik-kea muutakin Hänen kanssansa? Room 8:31,32.

Kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla ja saavat lahjaksi vanhurskauden Hänen ar-mostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, Room 3:23,24.

"Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lah-joja, kuinka paljon enemmän tai-vaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka Häneltä anovat!" Luuk 11:13.

"Joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lah-jaksi", Ilm 22:17.

"Se on tapahtunut. Minä olen A ja O, alku ja loppu. Minä annan ja-noavalle elämän veden lähteestä lahjaksi", Ilm 21:6.

Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, val-keuksien Isältä, jonka tykönä ei ole muutosta, ei vaihteen varjoa. Tah-tonsä mukaan Hän synnytti meidät totuuden sanalla, Jaak 1:17,18.

"Sen kirkkauden, jonka Sinä mi-nulle annoit, minä olen antanut heil-le, että he olisivat yhtä, niin kuin me olemme yhtä – minä heissä, ja Sinä minussa – että he olisivat täydelli-sesti yhtä", Joh 17:22,23.

... luomakuntakin on tuleva va-pautetuksi turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapau-teen, Room 8:21.

Se, millä ennen oli kirkkaus, on tämän rinnalla kirkkautta vailla, tä-män ylenpalttisen kirkkauden täh-den, 2 Kor 3:10.

... me kaikki, jotka peittämättö-min kasvoin katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muu-tumme saman kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta kirkkauteen, niin kuin muuttaa Herra, joka on Henki, 2 Kor 3:18.

... me puhumme viisautta täydel-listen seurassa ... salattua Jumalan viisautta, sitä kätkeytyä, jonka Ju-mala on edeltämäärännyt ennen maailman aikoja meidän kirkkau-deksemme ... "ja minkä Jumala on valmistanut niille, jotka Häntä rakas-tavat", 1 Kor 2:6,7,9.

... me olemme velvolliset aina kiit-tämään Jumalaa teidän tähtenne, veljet, te Herran rakastetut, sen täh-den, että Jumala ... valitsi teidät pe-lastukseen hengen pyhityksessä ja uskossa totuuteen. Siihen Hän on myös kutsunut teidät meidän ilo-sanomamme kautta, omistamaan meidän Herramme Jeesuksen Kris-tuksen kirkkauden, 2 Tess 2:13,14.

Jumala on kirkkaudessa olevien rikkauksiensa mukaisesti täyttävä kaikki teidän tarpeen Kristukses-sa Jeesuksessa, Fil 4:19. (t. k.)

Ja Sana tuli lihaksi ja asui mei-dän keskellä, ja me katselim-me Hänen kirkkauttansa, senkal-taista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja Hän oli täynnä armoa ja totuutta, Joh 1:14.

"Isä, minä tahdon, että missä minä olen, siellä nekin, jotka Sinä olet minulle antanut, olisivat minun kanssani, että he näkisivät minun kirkkauteni, jonka Sinä olet minulle antanut, koska olet rakastanut mi-nua jo ennen maailman perustamis-ta. ... Ja minä olen tehnyt Sinun ni-mesi heille tunnetuksi ja teen vasta-kin, että se rakkaus, jolla Sinä olet minua rakastanut, olisi heissä ja minä olisin heissä", Joh 17:24,26.

... ja on tehnyt sen saattaakseen kirkkautensa runsauden ilmi lau-peuden astioissa, jotka Hän on edel-tävalmistanut kirkkauteen, Room 9:23.

Sen tähden minä notkistan pol-veni Isän edessä ... että Hän kirk-kautensa runsauden mukaisesti an-taisi teidän sisällisessä ihmisessä olevan Henkensä kautta voimalla vahvistua ja Kristuksen asua uskon kautta teidän sydämissänne, niin että te, rakkauteen juurtuneina ja perustuneina, voisitte kaikkien py-hien kanssa käsittää, mikä leveys

ja pituus ja korkeus ja syvyys siinä onkaan, ja oppia tuntemaan Kristuksen rakkauden, joka on kaikkea tietoa ylempänä; että tulisitte täyteen Jumalan kaikkea täyteyttä. Mutta Hänelle, joka – sen voiman kautta, joka meissä vaikuttaa – voi tehdä enemmän, monin verroin enemmän kuin kaikki, mitä me anomme tai ymmärrämme, Hänelle kunnia seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja iankaikkisesti! Amen, Ef 3:14,16-21. (t. k.)

Sillä Hänen, jonka tähden kaikki on ja jonka kautta kaikki on, sopi, saattaessaan paljon lapsia kirkkauteen, kärsimysten kautta tehdä heidän pelastuksensa päämies täydelliseksi. Sillä sekä Hän, joka pyhittää, että ne, jotka pyhitetään, ovat kaikki alkuisin yhdestä. Sen tähden Hän ei häpeä kutsua heitä veljiksi, Hepr 2:10,11.

"Joka kuulee minun sanani ja uskoo Häneen, joka on minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen elämä, eikä hän joudu tuomittavaksi, vaan on siirtynyt kuolemasta elämään", Joh 5:24.

"Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat Sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja Hänet, jonka Sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen", Joh 17:3.

Mutta nyt, kun olette synnistä vapautetut ja Jumalan palvelijoiksi tulleet, on teidän hedelmänne pyhitys, ja sen loppu on iankaikkinen elämä, Room 6:22.

Tämän minä olen kirjoittanut teille, jotka uskotte Jumalan Pojan nimeen, tietääksenne, että teillä on iankaikkinen elämä. Ja tämä on se uskallus, joka meillä on Häneen, että jos me jotakin anomme Hänen tahdonsa mukaan, niin Hän kuulee meitä. Ja jos me tiedämme Hänen kuulevan meitä, mitä ikinä anommekin, niin tiedämme, että meillä myös on kaikki se, mitä olemme Häneltä anoneet, 1 Joh 5:13-15.

"Sillä näin on Herra meitä käsenyt: 'Minä olen pannut sinut pakanain valkeudeksi, että sinä olisit pelastukseksi maan ääriin asti.'" Sen kuullessansa pakanat iloitsivat ja ylistivät Herran Sanaa ja uskoivat, kaikki, jotka olivat säädetty iankaikkiseen elämään, Apt 13:47,48.

Mutta sen tähden minä sain laupeuden, että Jeesus Kristus minus-

sa ennen muita osoittaisi kaiken pitkämielisyytensä, esikuvaksi niille, jotka tulevat uskomaan Häneen, itsellensä iankaikkiseksi elämäksi. Mutta iankaikkiselle kuninkaalle, katoamattomalle, näkymättömälle, ainoalle Jumalalle, kunnia ja kirkkaus aina ja iankaikkisesti! Amen, 1 Tim 1:16,17.

"Isä, ... Sinä olet antanut Poikasi valtaan kaiken lihan, että Hän antaisi iankaikkisen elämän kaikille, jotka Sinä olet Hänelle antanut", Joh 17:1,2.

Mutta kun Kristus tuli tulevaisen hyvän ylimmäiseksi papiksi, niin Hän ... meni ... oman verensä kautta kerta kaikkiaan kaikkeinpyhimpään ja sai aikaan iankaikkisen lunastuksen, Hepr 9:11,12.

... kuinka paljon enemmän on Kristuksen veri, Hänen, joka iankaikkisen Hengen kautta uhrasi itsensä viattomana Jumalalle, puhdistava meidän omantuntomme kuoleista teoista palvelemaan elävää Jumalaa! Hepr 9:14.

Ja sen tähden Hän on Uuden liiton Välimies, että, koska Hänen kuolemansa on tapahtunut lunastukseksi rikkomuksista ensimmäisen liiton suhteen, ne, jotka ovat kutsutut, saivat luvattua iankaikkisen perinnön. ... Niin puhdistetaan lain mukaan miltei kaikki verellä, ja ilman verenvuodatusta ei tapahdu anteeksiantamista. On siis välttämätöntä, että taivaallisten kuvat tällä tavalla puhdistetaan, mutta että taivaalliset itse puhdistetaan paremmilla uhreilla kuin nämä. ... nyt Hän on yhden ainoan kerran maailman aikojen lopulla ilmestynyt, poistaakseen synnin uhraamalla itsensä. ... Kristus ... kerran uhrattuna ottaakseen pois monien synnit, on toistamiseen ilman syntiä ilmestyvä pelastukseksi niille, jotka Häntä odottavat, Hepr 9:15,22,23,26,28. (t.k.)

Ja tämä on se todistus: Jumala on antanut meille iankaikkisen elämän, ja tämä elämä on Hänen Pojassansa. Jolla Poika on, sillä on elämä, 1 Joh 5:11,12.

"Minä olen se elävä leipä, joka on tullut alas taivaasta. Jos joku syö tätä leipää, hän elää iankaikkisesti. Ja se leipä, jonka minä annan, on minun lihan, maailman elämän puolesta", Joh 6:51.

"Herran Sana pysyy iankaikkisesti". Ja tämä on se sana, joka on

teille ilosanomana julistettu, 1 Piet 1:25.

Vanhin valitulle rouvalle ja hänen lapsillensa, joita minä totuudessa rakastan – enkä ainoastaan minä, vaan myös kaikki, jotka ovat tulleet totuuden tuntemaan – totuuden tähden, joka meissä pysyy ja on oleva meidän kanssamme iankaikkisesti. Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Jeesukselta Kristukselta, Isän Pojalta, on oleva meidän kanssamme, totuudessa ja rakkaudessa, 2 Joh 1:1-3.

"Älä pelkää! Minä olen ensimmäinen ja viimeinen, ja minä elän; ja minä olin kuollut, ja katso, minä elän aina ja iankaikkisesti, ja minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet", Ilm 1:17,18.

"Minä olen ylösnousemus ja elämä; joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi kuollut. Eikä yksikään, joka uskoo minuun, ikinä kuole", Joh 11:25,26.

Jeesus seisoi ja huusi ja sanoi: "Jos joku janoaa, niin tulkoon minun tyköni ja juokoon. Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään on, niin kuin Raamattu sanoo, juokseva elävän veden virrat", Joh 7:37,38.

Sillä minä olen lain kautta kuollut laille, elääkseni Jumalalle. Minä olen Kristuksen kanssa ristiinnaulittu, enkä minä enää elä, vaan Kristus elää minussa; ja minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, Hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni. En minä tee mitättömäksi Jumalan armoa, sillä jos vanhurskaus on saatavissa lain kautta, silloinhan Kristus on turhaan kuollut, Gal 2:19-21. (t.k.)

... lain teoistako saitte Hengen vai uskossa kuulemisesta? Gal 3:2.

Raamattu on sulkenut kaikki synnin alle, että se, mikä luvattu oli, annettaisiin uskosta Jeesukseen Kristukseen niille, jotka uskovat, Gal 3:22.

Niinuodoin on laista tullut meille kasvattaja Kristukseen, että me uskosta vanhurskaiksi tulisimme. Mutta uskon tultua me emme enää ole kasvattajan alaisia. Sillä te olette kaikki uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa, Gal 3:24-26.

Ja koska te olette lapsia, on Jumala lähettänyt meidän sydämeem-

me Poikansa Hengen, joka huutaa: "Isä!" Gal 4:6.

Vapauteen Kristus vapautti meidät. Pysykää siis lujina, älkääkään antako uudestaan sitoa itseänne orjuuden ikeeseen, Gal 5:1.

Mutta pois se minusta, että minä muusta kerskaisin kuin meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen rististä, jonka kautta maailma on ristiinnaulittu minulle, ja minä maailmalle! Sillä ei ympärileikkaus ole mitään eikä ympärileikkaamattomuus, vaan uusi luomus. Ja kaikille, jotka tämän säännön mukaan vaeltavat, kaikille heille rauha ja laupeus, ja Jumalan Israelille! Gal 6:14-16.

Iloitkaa aina Herrassa! Vieläkin minä sanon: iloitkaa! Fil 4:4.

Älkää mistään murehtiko, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalalle tietäväksi, ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa, Fil 4:6,7.

"... heittäkää kaikki murheenne Hänen päällensä, sillä Hän pitää teistä huolen", 1 Piet 5:7. – Rinnakkaiskohta Psalmissa 55:23: Heittä murheesi Herran huomaan, Hän pitää sinusta huolen, ei Hän salli vanhurskaan ikinä horjua.

"Rauhan minä jätän teille: minun rauhani – sen minä annan teille. En minä anna teille, niin kuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönkään peljätkö", Joh 14:27.

"Älkää siis murehtiko sanoen: 'Mitä me syömme?' tahi: 'Mitä me juomme?' tahi: 'Millä me itsemme vaatetamme?' Sillä tätä kaikkea pakanat tavoittelevat. Teidän taivaallinen Isänne kyllä tietää teidän kaiken tätä tarvitsevan. Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja Hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan. Älkää siis murehtiko huomisesta päivästä, sillä huomina päivä pitää murheen itsestään. Riittää kullekin päälle oma vaivansa", Matt 6:31-34.

Ja yli tämän kaiken pukeutukaa rakkauteen, mikä on täydellisyyden side. Ja vallitkoon teidän sydämissänne Kristuksen rauha, johon te olette kutsututkin yhdessä ruumiissa, ja olkaa kiittolliset, Kol 3:14,15. (t.k.)

Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka on siunannut meitä taivaallisissa kaikella hengellisellä siunauksella Kristuksessa, niin kuin Hän ennen maailman perustamista oli Hänessä valinnut meidät olemaan pyhät ja nuhteettomat Hänen edessään, rakkaudessa, edeltämättä meidät asetettaviksi lapsen oikeuksiin, Hänen yhteytensä Jeesuksen Kristuksen kautta, Hänen oman tahtonsa mielisuosion mukaan, sen armonsa kirkkauden kiitokseksi, jolla Hän on tehnyt meidät otollisiksi siinä rakastetussa, jossa meillä on lunastus Hänen verensä kautta, rikkomusten anteeksisaaminen, Hänen armonsa rikkauden mukaan, Ef 1:3-7. (t. k.)

... oikeita ympärileikattuja (siis liittoon Jumalan kanssa merkittyjä) olemme me, jotka Jumalan Hengessä palvelemme Jumalaa ja kerskaamme Kristuksessa Jeesuksessa, emmekä luota lihaan, Fil 3:3.

... yhden minä teen: toisaalta unhottaen sen, mikä on takana, toisaalta kurottautuen sitä kohti, mikä on edessäpäin, minä riennän kohti päämäärää, voittopalkintoa, johon Jumala on minut taivaallisella kutsumisella kutsunut Kristuksessa Jeesuksessa. Olkoon siis meillä, niin monta kuin meitä on täydellistä, tämä mieli, Fil 3:13-15. (t. k.) – Uusi luomus on täydellinen.

... että heidän sydämensä, yhteenliittyneinä rakkaudessa, saivat kehotusta omistamaan täyden ymmärtämyksen koko rikkauden ja pääsisivät tuntemaan Jumalan salaisuuden, Kristuksen, jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkeytyinä, Kol 2:2,3.

Ja teidät, jotka olitte kuolleet rikoksiinne ... Hän teki eläviksi yhdessä Hänen kanssaan, antaen meille anteeksi kaikki rikokset, ja pyyhki pois sen kirjoituksen säädöksineen, joka oli meitä vastaan ...; sen Hän otti meidän tieltämme pois ja naulitsi ristiin. Hän riisui aseet hallituksilta ja valloilta ja asetti heidät julkisen häpeän alaisiksi; Hän sai heistä Hänen kauttaan voiton riemun, Kol 2:13-15.

Itse rauhan Herra antakoon teille rauhan, aina ja kaikella tavalla. Herra olkoon kaikkien teidän kanssanne, 2 Tess 3:16.

Käskyn päämäärä on rakkaus, joka tulee puhtaasta sydäimestä ja

hyvästä omastatunnosta ja vilpittömästä uskosta, 1 Tim 1:5. – Ja tämä kaikkihan tulee Jumalan täydellisestä rakkaudesta uskon kautta Kristukseen Jeesukseen.

... me olemme elävän Jumalan temppeli, niin kuin Jumala on sanonut: "Minä olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellään ja oleva heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani". Sen tähden: "Lähtekää pois heidän keskeltänsä ja erotkaa heistä, sanoo Herra, älkääkään saatseen koskeko; ja minä otan teidät huostaani ja olen teidän Isänne, ja te olette minun poikiani ja tyttäriäni, sanoo Herra, Kaikkivaltias", 2 Kor 6:16-18. (t. k.)

Toivon Jumala täyttäköön teidät kaikella ilolla ja rauhalla uskossa, niin että teillä olisi runsas toivo Pyhän Hengen voiman kautta, Room 15:13.

Jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämesäsi, että Jumala on Hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut, Room 10:9.

Joka ... uskoo Häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, sille luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi; niin kuin myös Daavid ylistää autuaaksi sitä ihmistä, jolle Jumala lukee vanhurskauden ilman tekoja: "Autuaat ne, joiden rikokset ovat anteeksi annetut ja joiden synnit ovat peitettyt! Autuas se mies, jolle Herra ei lue syntiä!" Room 4:5-8.

Jumala, sydänten tuntija, todisti heidän puolestansa, antaen heille Pyhän Hengen samoin kuin meillekin ... Hän puhdisti heidän sydämensä uskolla ... me uskomme Herran Jeesuksen armon kautta pelastuvamme, samalla tapaa kuin hekin, Apt 15:8,9,11.

Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka uskoo Häneen, saa synnit anteeksi Hänen nimensä kautta, Apt 10:43.

*

Olemme näin pitkään katselleet Sanasta sitä täydellistä perustusta, jolle Jumala on meidät laskenut uskossa Kristukseen Jeesukseen. Ja tälle perustalle asetettuaan Hän on antanut meille myöskin voiman pyhään vaellukseen, josta kertaamme muutamia kohtia.

"Te olette maailman valkeus. Ei voi ylhäällä vuorella oleva kaupunki

ki olla kätkössä; eikä lamppua sytytetä ja panna vakan alle, vaan lampunjalkeaan, ja niin se loistaa kaikille huoneessa oleville. Niin loistakoon teidän valonne ihmisten edessä, että he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät teidän Isäännä, joka on taivaissa", Matt 5:14-16.

Ennen te olitte pimeys, mutta nyt te olette valkeus Herrassa. Vaeltakaa valkeuden lapsina – sillä kaikinainen hyvyys ja vanhurskaus ja totuus on valkeuden hedelmä – ja tutkikaa, mikä on otollista Herralle, Ef 5:8-10.

Jos me valkeudessa vaellamme, niin kuin Hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, Hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä, 1 Joh 1:7.

Jumala on Hän, joka teissä mie-lisuosionsa tähden vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen. – Kun siis valvoen ja rukoillen vaellamme, tapahtuu sekä tahtominen että tekeminen Jumalan vaikuttamana. – Tehkää kaikki nurisematta ja epäroimatta, että olisitte motitteettomat ja puhtaat, olisitte tahrattomat Jumalan lapset kieron ja nurjan sukukunnan keskellä, joiden joukossa te loistatte niin kuin tähdet maailmassa, tarjolla pitäessänne Elämän Sanaa, Fil 2:13-16. (t. k.)

Sillä Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille ja kasvattaa meitä, että me, hyljäten jumalattomuuden ja maailmalliset himot, eläisimme siveästi ja vanhurskaasti ja jumalisesti nykyisessä maailmanajassa, odottaessamme autuaallisen toivon täyttymistä ja suuren Jumalan ja Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen kirkkauden ilmestymistä, Hänen, joka antoi itsensä meidän edestämme lunastukseen meidät kaikesta laittomuudesta ja puhdistukseen itselleen omaisuudeksi kansan, joka hyviä tekoja ahkeroitsee, Tiit 2:11-14.

Olkaa ... toisianne kohtaan ystävällisiä, hyväsydämisistä, anteeksiantavaisia toinen toisellenne, niin kuin Jumalakin on Kristuksessa teille anteeksi antanut. Olkaa siis Jumalan seuraajia, niin kuin rakkaat lapset, ja vaeltakaa rakkaudessa, niin kuin Kristuskin rakasti teitä ja antoi itsensä meidän edestämme lahjaksi ja uhriksi, Jumalalle "suloiseksi tuoksuksi", Ef 4:32; 5:1,2.

Ja meidän Herramme Jeesus Kristus itse ja Jumala, meidän Isämme, joka on rakastanut meitä ja armossa antanut meille iankaikkisen lohdutuksen ja hyvän toivon, lohdutakoon teidän sydämiänne ja vahvistakoon teitä kaikessa hyvässä työssä ja puheessa, 2 Tess 2:16,17.

Te olette näet kutsutut vapautteen, veljet; älkää vain salliko vapauden olla yllykkeeksi lihalle, vaan palvelkaa toisianne rakkaudessa. Sillä kaikki laki on täytetty yhdessä käskysanassa, tässä: "Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi", Gal 5:13,14.

Jos me Hengessä elämme, niin myös Hengessä vaeltakaamme, Gal 5:25.

Älkää eksykö; Jumala ei salli itseänsä pilkata; sillä mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää. Joka lihaansa kylvää, se lihasta turmeluksen niittää; mutta joka Henkeen kylvää, se Hengestä iankaikkisen elämän niittää, Gal 6:7,8.

Niin kuin te siis olette omaksenne ottaneet Kristuksen Jeesuksen, Herran, niin vaeltakaa Hänessä, juurtuneina Häneen ja Hänessä rakentuen ja uskossa vahvistuen, niin kuin teille on opetettu; ja olkoon teidän kiitoksenne ylitsevuotavainen, Kol 2:6,7.

K kaikki, mitä teette, se tehkää sydämestänne, niin kuin Herralle eikä ihmisille, tietäen, että te saatte Herralta palkaksi perinnön; te palvellette Herraa Kristusta, Kol 3:23, 24.

Olkaa aina iloiset. Rukoilkaa lakkaamatta. Kiittäkää joka tilassa. Sillä se on Jumalan tahto teihin nähdessä Kristuksessa Jeesuksessa. Henkeä älkää sammuttako, profe-toimista älkää halveksuko, mutta koetelkaa kaikki, pitäkää se, mikä hyvää on; karttakaa kaikenkaltaista pahaa. Mutta itse rauhan Jumala pyhittäköön teidät kokonansa, ja varjeltukoon koko teidän henkenne ja sielunne ja ruumiinne nuhteettomasti meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen. Hän, joka teitä kutsuu, on uskollinen, ja Hän on sen myös tekevä, 1 Tess 5:16-24. (t. k.)

... pysy sinä siinä, minkä olet oppinut ja mistä olet varma, koska tiedät, keiltä olet sen oppinut, ja koska jo lapsuudestasi saakka tunnet pyhät kirjoitukset, jotka voivat tehdä sinut viisaaksi, niin että pelastut

uskon kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, 2 Tim 3:14,15.

Huomatkaa tämä: joka niukasti kylvää, se myös niukasti niittää, ja joka runsaasti kylvää, se myös runsaasti niittää. ... Jumala on voimallinen antamaan teille ylenpalttisesti kaikkea armoa, että teillä kaikessa aina olisi kaikkea riittävästi, voidaksenne ylenpalttisesti tehdä kaikkinaista hyvää; niin kuin kirjoitettu on: "Hän sirottelee, Hän antaa köyhille, Hänen vanhurskautensa pysyy iankaikkisesti". Ja Hän, joka antaa siemenen kylväjälle ja leivän ruoaksi, on antava teillekin ja enentävä kylvönne ja kasvattava teidän vanhurskautenne hedelmät, niin että te kaikessa vaurastuen voitte vilpittömästi harjoittaa kaikkinaista anteliaisuutta, 2 Kor 9:6,8-11.

Sillä me olemme Hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, että me niissä vaeltaisimme, Ef 2:10.

Rakkaani, älkää oudoksuko sitä hellettä, jossa olette ja joka on teille koetukseksi, ikään kuin teille tapahtuisi jotakin outoa, vaan iloittakaa, sitä myöten kuin olette osallisia Kristuksen kärsimyksistä, että te myös Hänen kirkkautensa ilmestymisessä saisitte iloa ja riemuja. Jos teitä solvataan Kristuksen nimen tähden, niin te olette autuaat, sillä kirkkauden ja Jumalan Henki lepää teidän päällänne. Älköön näet kukaan teistä kärsikö murhaajana tai varkaina tai pahantekijänä tahi sen tähden, että sekaantuu hänelle kuulumattomiin; mutta jos hän kärsii kristittynä, älköön hävetkö, vaan ylistäköön sen nimensä tähden Jumalaa, 1 Piet 4:12-16.

Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta myös olemme uskossa saaneet pääsyn tähän armoon, jossa me nyt olemme, ja meidän kerskauksemme on Jumalan kirkkauden toivo. Eikä ainoastaan se, vaan meidän kerskauksenamme ovat myös ahdistukset, sillä me tiedämme, että ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä, mutta kärsivällisyys koettelemuksen kestämistä, ja koettelemuksen kestäminen toivoa; mutta toivo ei saata häpeään; sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu mei-

dän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu, Room 5:1-5.

Tämä hetkisen kestävä ja kevyt ahdistuksemme tuottaa meille iankaikkisen ja määrättömän kirkkauden, ylenpalttisesti, 2 Kor 4:17.

Pyrkikää sen tähden, veljet, sitä enemmän tekemään kutsumisenne ja valitsemisenne lujaksi; sillä jos sen teette, ette koskaan lankea; sillä näin teille runsain määrin tarjotaan pääsy meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen iankaikkiseen valtakuntaan, 2 Piet 1:10, 11.

Rakkaanti, älä seuraa pahaa, vaan hyvää. Joka hyvin tekee, se on Jumalasta; joka pahoin tekee, se ei ole Jumalaa nähnyt, 3 Joh 11.

... olen kuullut sinun rakkaudestaasi ja uskostasi, joka sinulla on Herraan Jeesukseen ja kaikkea pyhiä kohtaan; ja rukoukseni on, että sinun uskosi, se usko, joka on meile yhteinen, olisi väkevä kaiken hyvän tuntemisessa, mikä meillä Kristuksessa on, Filem 5,6.

"Valvokaa siis, sillä ette tiedä, milloin talon Herra tulee, ilta- tai yösydännä vai kukonlauulun aikaan vai varhain aamulla, ettei Hän, äkkiä ilmaistua tullessaan, tapaisi teitä nukkumassa. Mutta minä minä teille sanon, sen minä sanon kaikille: valvokaa", Mark 13:35-37.

Mutta kaiken armon Jumala, joka on kutsunut teidät iankaikkiseen kirkkauteensa Kristuksessa,

vähän aikaa kärsittyjänne, Hän on teidät valmistava, teitä tukeva, vahvistava ja lujittava, 1 Piet 5:10.

"Hänelle, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalle, ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti!" Ilm 5:13.

"Amen! Ylistys ja kirkkaus ja viisaus ja kiitos ja kunnia ja voima ja väkevyys meidän Jumalallemme aina ja iankaikkisesti, amen!" Ilm 7:12.

Hänelle, joka voi varjella teidät lankeamasta ja asettaa teidät nuhteettomina, riemuitsevana, kirkkautensa eteen, Hänelle, ainoalle Jumalalle ja meidän pelastajallemme Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, Hänelle kunnia, majesteetti, voima ja valta ennen kaikkia aikoja ja nyt ja iankaikkisesti! Amen, Juuda 24,25.

* * *

Rohkeasti Kristusta tunnustamaan!

Jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on Hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut; sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan. Sanoohan Raamattu: "Ei yksikään, joka Häneen uskoo, joudu häpeään", Room 10:9-11.

Tämän Sanan-kohdan yhteydessä on joillakin 'siivosyntisinä' uskoontulleista semmoinen ongelma, että vaikka he ovat saaneet Herralta sydämeensä uskon, ei kuitenkaan löydy rohkeutta tunnustaa uskoa kenellekään. He kyllä jo uskovat Herraan Jeesukseen Kristukseen, että Hän on Isän Jumalan lupaama Vapahtaja, Pelastaja ja Lunastaja syntiselle. Ja he uskovat itsensä syntiseksi, jotka tarvitsevat täydellistä Lunastajaa.

Kun uskoontuloon ei ole liittynyt 'suurta dramatiikkaa', koska ei ole ollut aihetta suureen synnintuntoonkaan, uskova jää helposti omiin voimattomiin voimiinsa.

Päivät kuluvat, ja sydämessä elää toivo: "Kun nyt tulisi joku sopiva tunnustamisen tilaisuus!" Sanoohan Sana näin voimakkaasti: Jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on Hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut. Tässä on jopa näin päin, että tunnustaminen on ensimmäisenä. Käytännössä itse tapahtuma on tietenkin käynyt toisin

päin, mutta kun tunnustaminen on otettu virkkeessä ensimmäiseksi, se korostaa, kuinka tärkeästä asiasta on kysymys.

Ja näin onkin. Jumala antaa voimaa ja siunausta lisää sille, joka kaiken menettämisen uhallakin rohkaisee mielensä uuden elämänsä ilmaistamiseen. Kun hän sen ääneen tunnustaa, niin silloin taivaat iloitsevat ja vastustajan voima murtuu ja uudestisyntynyt pääsee eteenpäin.

Mutta jos heikkous ei näytä helppottavan otettaan, on varmaankin kysymys siitä, ettei uskova ole uskon kautta vielä saanut Pyhän Hengen osallisuutta. Silloin tulee huomata, että aivan samalla tavalla kuin apostoli Jaakob kehottaa anomaan viisautta, saa uskova luottavaisesti rukoilla myös voimaa Jumalalta: *Mutta jos joltakin teistä piuntuu viisautta, anokoon sitä Jumalalta, joka antaa kaikille alttiisti ja soimaamatta, niin se hänelle annetaan*, Jaak 1:5. Jeesus sanoo: "Jos siis te, jotka olette pahoja, osatte antaa lapsille hyviä lahjoja, kuinka paljon enemmän taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka Häneltä anovat!" Luuk 11:13. Silloin toteutuu juuri uskoontulleelle tämä lupaus: Kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman, ja te tulette olemaan minun todistajani, Apt 1:8.

Mutta kun Pyhän Hengen osallisuus on saatu, kaikki viivytely on

armossa edistymisen mahdollisuuksien tuhlaamista. Sen tähden on jokaisen uskossa vahvistumaan ja iankaikkisuutta varten valmistumaan pyrkivän välttämätöntä päästä tämän kynnyksen yli: selkeästi ilmaista uskoontulemisensa lähimmäiselleen. Sen jälkeen hänellä on uusi siunaus kilvoitteluun ja rakentumiseen Kristuksessa tätä aikaa ja iankaikkisuutta varten ja voimaa esiintyä uskovana ihmisten kesellä Jumalan tahdon mukaan. Eikä enää tunnu siltä, että häpeää Jeesusta. Ja mikä ihaninta, silloin ei myöskään Jeesus häpeä uskovaa tulemuksessaan:

"Sillä joka häpeää minua ja minun sanojani tässä avionrikkojassaan ja syntisessä sukupolvessa, sitä myös Ihmisen Poika on häpeävä, kun Hän tulee Isänsä kirkkaudessa pyhien enkelien kanssa", Mark 8:38.

Syytä arkailuun ei todellakaan ole, sillä Jumala ei heitä häpeä, vaan sallii kutsua itseään heidän Jumalaksensa; sillä Hän on valmistanut heille kaupungin, Hepr 11:16. Jumala ei ole antanut meille pelkuruiden henkeä, vaan voiman ja rakkauden ja raittiuden hengen. Älä siis häpeä todistusta Herrastamme, 2 Tim 1:7,8.

* * *

Näinä päivinä kaikki ymmärtävät, kuinka viisaita ovat ne olleet, jotka ovat määrätietoisesti pyrkineet kasvamaan Jumalan tuntemisessa ja taivaallisissa, Jeesuksen seuraajina.

Ja lukemattomat huomaavat, että heidänkin olisi pitänyt sittenkin niin valita ja vaeltaa. Edellisten ei tarvitse katua mitään, jälkimmäisten kylä.

Mutta niin kauan kuin armon aikaa on – ja kaikki ymmärtävät, että sitä ei ole enää paljon – tulee Jumalan omien kilvoitella. Ja niiden, jotka eivät ole vielä suostuneet matkaan, tulee nöyrytyä Jumalan hyvyyden edessä, ottaa vastaan pelastus Kristuksessa Jeesuksessa ja lähteä rakentumaan ja vahvistumaan; vahvistumaan myös pahan päivän varalle, joka lähestymistään lähestyy.

Vai halveksitko Hänen hyvyytensä ja kärsivällisyytensä ja pitkämielisyytensä runsautta, etkä tiedä, että Jumalan hyvyys vetää sinua parannukseen, Room 2:4. – Mutta parannus on kääntymys Jumalan puoleen.

* * *

Joka rikkomuksensa salaa, se ei menesty; mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, se saa armon. Onnellinen se ihminen, joka aina on aralla tunnolla; mutta joka sydämensä paaduttaa, se onnettomuuteen lankeaa, Snl 28:13,14.

Minä katson sen puoleen, joka on nöyrä, jolla on särjetty henki ja arka tunto minun Sanani edessä, Jes 66:2.

Hän johdattaa nöyriä oikein, Ps 25:9. Heidän armahtajansa johdattaa heitä, Jes 49:10, kun he kulkevat rukoillen, Jer 31:9.

* * *

"Onkohan minulla oikeata rakkautta muita uskovia kohtaan?"

"Tämä on minun käskyni, että te rakastatte toisianne, niin kuin minä olen teitä rakastanut", Joh 15:12.

Kaikki perustuu tietenkin siihen, että Jumalan lasten keskinäinen rakkaus on lahjaksi annettu: *Veljellisestä rakkaudesta ei ole tarvis teille kirjoittaa; sillä itse te olette Jumalalta oppineet rakastamaan toisianne*, 1 Tess 4:9.

Onko siis rakkaus sydämessä vai eikö ole? Tämä on se ratkaiseva perimmäinen asia, tämä siis ensin tutkitaan. Rakastanko sydämeistäni toisia Jumalasta syntyneitä vai enkö rakasta?

Jumalan lasten osa ja maailman tila

Mutta tiedä se, että viimeisinä päivinä on tuleva vaikeita aikoja. Sillä ihmiset ovat silloin itserakkaita, rahanahneita, kerskailijoita, ylpeitä, herjaajia, vanhemmilleen tottelemattomia, kiittämättömiä, epähurskaita, rakkaudettomia, epäsovaisia, panettelijoita, hillittömiä, raakoja, hyvän vihamiehiä, petteureita, väkivaltaisia, pöyhkeitä, hekumaa enemmän kuin Jumalaa rakastavia; heissä on jumalaisuuden ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman. Senkaltaisia karta, 2 Tim 3:1-5.

Jumala on Sanassaan selkeästi ilmoittanut tilanteen viimeisinä aikoina. Sen tähden pahasti eksyvät ne, jotka rajattoman pahuuden ilmenemisen yhteydessä nyt lopun päivinä huutavat: "Missä oli Jumala, kun tämä tapahtui?!"

Jumala on edeltä nähnyt, mitä ihmisen kovakorvaisuus, ahneus, itsekkyyys, ylpeys ja sydämettömyys lähimmäisiä kohtaan tuo tullessaan, kun se kasvaa ja kypsyy vääryyden täyteen mittaan. Erityisellä tavalla

pahuus on kypsynyt nämä lähes 2000 vuotta, kun Jumalan armoa on julistettu Kristuksen Jeesuksen ylösnousemuksen ja Pyhän Hengen vuodatuksen jälkeen, **eikä sitä ole otettu vastaan.**

Harvat ovat, jotka kansojen suuressa ihmiseressä ovat armon ottaneet sydämeensä niin kuin ottaa tulee, kun Jumala on Sanan ääreen kutsunut ja oven uskoon osoittanut. Useimmat katsovat, että maailmassa on aivan liian paljon houkuttelevia mahdollisuuksia: on rikastumisen mahdollisuus – taloudellisen lisäksi – maineessa, kunniassa ja vallassa, on vapaa itsensä viihdyttämisen mahdollisuus erilaisissa pinnallisissa ja vahingollisissa riennoissa.

Vain harvat hylkäävät lavean tien ja valitsevat kaidan huolimatta siitä, että Jeesus suoraan sanoo: **"Menkää ahtaasta portista sisälle. Sillä se portti on avara ja tie lakea, joka vie kadotukseen, ja monta on, jotka siitä sisälle menevät; mutta**

Uudestisyntyneen sydän rakastaa vääjäämättä uudestisyntyntä. Kun siis tarkistamme, onko sydämessä rakkaus Jumalasta syntyneeseen, siinä ei pidä katsoa ihmiseen, joka voi olla vielä hyvinkin vastenmielinen avoimessa lihallisuudessaan, vaan siihen todistukseen, jonka Jumalan Henki antaa sydämeen: "Kyllä hän on uudestisyntynyt!"

Silloin saamme sisimpäämme myös sydämillisen rukouksen hänen edistymisestään kilvoituksessa ja tarpeen mukaan myös rukouksen siihen johdatukseen, että voimme oikeaan aikaan puuttua hänen lihallisuuteensa, joka sotii Jumalan tahtoa vastaan, Jumalan suurta seurakuntaa ja omaa seurakuntaa vastaan, häntä itseään vastaan ja kaikkia lähimmäisiä vastaan.

Jumalan antama veljesrakkaus ei siis olekaan mitään hymistelyä, vaan keskinäistä vastuuta toinen toisistamme myös taivaallisissa. Olemme kutsutut auttamaan lähimmäisiämme puhdistumisessa ja lujuutumisessa taivastiellä Kristukses-

sa. Se on usein hankalalta tuntuvaa, itsensä kieltämistä vaativaa riskinottoa torjutuksi tulemisen ja vihan kohteeksi joutumisen suhteen. Mutta jos nuhdeltu nöyrytyy Herran edessä ja tekee parannuksen, tulee hänestä yhä rakkaampi sielu auttajalle Kristuksessa.

Jo pelkästään tammöisten tehtävien rakkaudessa toimittamiseksi on uskovan välttämätöntä suostua Jeesuksen askeliin. Sillä joka lihallisuuttaan säälii, se säälii sitä lähimmäisensäankin. Silloin hän ei saa suutaan auki, kun pitäisi toista auttaa pyhitystiellä eteenpäin.

Kieltäytyminen Jeesuksen askeleista merkitsee juuri hallintavallan säilyttämistä lihallalla, vihollisen iloksi.

"Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, **niin kuin minä olen teitä rakastanut – että tekin niin rakastatte toisianne.** Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus", Joh 13:34, 35.

* * *

se portti on ahdas ja tie kaita, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät", Matt 7:13,14. – Se, joka ottaa tämän, niin kuin se on, Jumalan Sanana, Jumalan, jonka eteen jokainen joutuu vastamaan valinnoistaan, pysähtyy, kääntyy pois pahoilta teiltään anteeksi-antamukseen ja armoon Kristuksessa Jeesuksessa.

Mutta silti vain vähän on niitä, jotka punnitsevat tämän maailman asiat todellakin roskan arvoisiksi sen rinnalla, että voisivat vahvistua Jumalan armossa ja niin valmistua iankaikkisuutta varten. Jumalan Hengen vaikutuksesta oikein valinneet näkevät, että maanpäällinen elämä on ajan rahtunen, joka sitä paitsi voi katketa kunkin kohdalla milloin hyvänsä; milloin vain Jumala salatessa viisautessaan oikeaksi näkee.

Suuri enemmistö niistä, jotka ovat ilosanoman Jeesuksesta ja Jumalan täydellisestä armahduksesta kuulleet, sulkevat näistä syistä ja sosiaalisista peloista ja vääristä sidonnaisuuksista johtuen sydämensä eivätkä päästä Jeesusta Kristusta elämänsä Herraksi. Tapaammekin sanoa, ettei elävän ja vaikuttavan uskon pysyviä todisteita ole ihmisessä ennen kuin hän on ojentautunut Jumalan tahdon löytämiseen ja tekemiseen kaikessa.

Sillä ennen sitä ratkaisua ihmisen palvelee kahta herraa. Hän laskelee tietien tai tietämättään säilyttävänsä tämän maailman ystävyyden ja vahvistuvansa kuitenkin samalla Jumalan ystävyydessä. Sana kuitenkin todistaa suoraan, että semmoinen ei voi onnistua. Meidän tulee kokosydämisesti antautua Jeesuksen opetuslapsiksi, Hänen seuraajikseen, jos aiomme vahvistua armossa ja valmistua iankaikkisuutta varten ja Herran Jeesuksen paluuta varten, jossa Jumalan mielen mukaan kilvoitelleet kirkastetaan iankaikkisuusruumiiseensa. He pääsevät pakoon kaikkea sitä, mikä maailmaan synnin rangaistuksen tähden ilmestyy.

Jumala ei ole kenellekään mitään velkaa. Hän uhrasi oman Pokansa, että ne, jotka Häneen uskovat, saisivat synnit anteeksi, lähtisivät Jeesuksen seuraajiksi, kasvaisivat armossa, vanhurskaudessa ja pyhydessä, Sanan ja Pyhän Hen-

gen voimasta, vaeltaessaan rukoillen Jumalan yhteydessä. Tämän Hän on maailmaan lähettänyt kaikkien niiden vastaanotettavaksi, jotka Häneen uskovat.

Mutta ihmiset ovat velassa. On niin kuin ei kukaan tahtois ottaa vastaan ilosanomaa armahduksesta, joka Jeesuksen Kristuksen kautta tapahtui. Niin vähän on sitä piskuisia laumaa erityisesti lopun päivinä, että Jeesus paluuseensa viitaten sanoo: *"Kun Ihmisen Poika tulee, löytäneekö Hän uskoa maan päältä?"* Luuk 18:8.

Ihminen piiloutuu niin mielellään suuren enemmistön joukkoon ja luulee siellä olevansa hyvässä turvassa ja huomaamaton. Ihmisten kesken se usein onnistuu, mutta ei Jumala-suhteessa. Todellisuudessa han tuommoinen turva on todella keho, kts. Ps 139. Jumala kun on joka hetki perillä ihmisestä hänen salatuimpaansa saakka! Jos joku haluaa päästä todelliseen turvaan, tulkoon Jumalan tykö Jeesuksen kautta. Muuta turvaa ei ole koko maailmankaikkeudessa.

Joka ei ota Jeesusta vastaan, sen sydän paatumistaan paatuu. Ja langenneen sydämen laatu tulee yhä räikeämmin esille, kun vuodet, vuosisadat ja vuosituhannet kuluva. Tämän aikakauden lopussa eli juuri näinä päivinä kaikki lihallisen sivistyksen pintakiillotus murtuu. Ihmisten pahuus, joka vallitsevan pelon, epätoivon ja syyllisyyden tähden – lopunajan todellisuuden tähden – saa heidät suorastaan raivostumaan ja tekemään epätoivoisia tekoja itselleen ja lähimmäisilleen, tekee ajankohtaiseksi tuon Sanan-kohdan, jonka alussa luimme.

Ihmisen itsevalittu Jumala-kielteisyys, Jumalan armon todellisen vastaanottamisen hylkääminen, johtaa synnin täyteyteen, ja niin kuin sanoin, epätoivon tähden sen hillitsemättömään julkitulemiseen kaikkialla maailmassa, lähimmäissuhteissa ja kansojen välisissä suhteissa. Ei voi käydä mitenkään muuten. Ihmiskunta ei suostunut armossa puhdistumaan ja armossa ihmisiksi kasvamaan. Se valitsi mieluummin saatanan orjuudessa säilymisen vapauden nimissä. Silloin ei voi olla muuta seurausta.

Pyhässä Hengessä apostolit jo edeltä katselivat, mihinkä tämä maa-

ilma on menevä, minkä suunnan se jo silloin otti, kun Jeesuksen ylösnousemuksesta oli vasta vähän aikaa. Jo silloin kävi ilmi, että vain harvat suostuvat todelliseksi kilvoittelijoiksi. Pelastumisensa estelijöitten joukossa on tietenkin paljon niitä, jotka ovat tulleet väärin esikuvan noudattajiksi petoksen tähden: *pahat ihmiset ja petturit menevät yhä pitemmälle pahuudessa, eksytetään ja eksyen,* 2 Tim 3:13.

Sillä aktiivisia valheeseen, vihaan ja kaikkeen pahuuteen kutsuja on ollut kaikkina aikoina maan päällä. Ilmestyskirjan viimeinen luku sanoo näistä: *Vääryyden tekijä tehkään edelleen vääryyttä, ja joka on saastainen, saastukoon edelleen, ja joka on vanhurskas, tehkään edelleen vanhurskautta, ja joka on pyhä, pyhitettyköön edelleen,* Ilm 22:11.

Kahta tietä ihmiskunta kulkee. Ihmisten mielestä mitätön mutta Jumalan mielestä äärettömän kallis vähemmistö kulkee vanhurskauden ja pyhyiden askelissa. Ja he näkevät kaiken sen, mitä maailmassa tapahtuu ja tulee edelleen tapahtumaan, yksinkertaisesti Jumalan Sanan hyvin konkreettisenä toteutumisena. Eikä tietenkään sen tähden, että Jumalassa olisi vääryyttä, vaan sen tähden, että ihmiskunta oli paha eikä ottanut vastaan sitä lunastusta, jonka Jeesus kalliilla hinnalla meille osti.

Kehitys on ollut vääjäämätön ja valitettavasti se on myös peruuttamaton. Kaikkina aikoina todelliset kilvoittelijat ovat olleet ihmisten hampana, kaiken valheen kylvön ja jopa vainon kohteina, ettei vain kukaan ottaisi vastaan sitä kirkkautta, mitä he edustavat. Ja näin ovat ne, jotka tahtovat elää jumalisesti Kristuksessa Jeesuksessa, aina joutuneet vainottaviksi, niin kuin Sana ennustaakin. Niin myös lopun ajassa. Ellei Herra valvovia omiansa pelastaisi, ei mitään apua olisi. Semmoiseen vimmaan saatana ihmiskunnan saattaa.

Tästäpä syystä, mitä ajallisiin tulee, Jumala onkin valmistanut viisaille neitseille pelastuksen. Ne, jotka ovat ottaneet sielun pelastuksen vastaan, saavat vastaanottaa myöskin, kunhan rukoillen Jumalan kuuliaisuudessa kilvoittelevat ja vaeltavat, ajallisen pelastuksen lopun ajassa, niin kuin apostoli Paavali kirjoittaa:

Mutta aikakausista ja määräheteistä ei teille, veljet, ole tarvis kirjoittaa; sillä itse te varsin hyvin tiedätte, että Herran päivä tulee niin kuin varas yöllä. Kun he sanovat: "Rauha ja turvallisuus", silloin yllättää heidät yhtäkkiä turmio, niin kuin synnytyskipu raskaan vaimon, etkä he pääse pako.

Mutta te, veljet, ette ole pimeydessä, niin että sen päivän täytyisi yllättää teidät niin kuin varas; sillä kaikki te olette valkeuden lapsia ja päivän lapsia; me emme ole yön emmekä pimeyden lapsia. Älkäämme siis nukkuko niin kuin muut, vaan valvokaamme ja olkaamme raittiit. Sillä ne, jotka nukkuvat, ne yöllä nukkuvat, ja jotka juovat itsensä juovuksien, ne yöllä juovuksissa ovat.

Mutta me, jotka olemme päivän lapsia, olkaamme raittiit, ja olkoon pukunamme uskon ja rakkauden haarniska ja kypärinämme pelastuksen toivo. Sillä ei Jumala ole määrännyt meitä vihaan, vaan saamaan pelastuksen Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, joka on kuollut meidän edestämme, että me, valvoimme tai nukuimme, eläisimme yhdessä Hänen kanssaan. Sen tähden kehottakaa toisianne ja rakentakaa toinen toistanne, niin kuin teettekin, (t. k.) 1 Tess 5:1-11.

Pakanoina pysyvät ihmiset huoMaavat näinä aikoina, etteivät heidän jumalansa voi heitä auttaa. Eivät myöskään laitoskristillisyyden jumalakäsitykset voi ihmisiä hyödyttää. Ei kristityksi itsensä kuvitteluinen voi ketään auttaa, tarvitaan oleminen ja vaeltaminen Kristuksessa, ei kristityksi tekeytyminen ja lihassa vaeltaminen. Jumala auttaa niitä, jotka elävässä uskossa uudestisyntyneinä ovat Hänelle kuuliaisia ja tekevät Hänen tahtonsa armon ja Pyhän Hengen voimassa. Se on Sannassa selvästi ilmoitettu.

Ja näin epätoivo pahuuden valan yhä vain lisääntyessä saa monet vimmaan ja väittämään: "Uskovat, olivatpa mitä hyvänsä, ovat vaarallisia fanaatikkoja ja terroristeja, teeskentelijöitä ja valehtelijoita kaikki tyynni".

Kaiken kaaoksen keskelle tulee hetki, jolloin ihmiset sanovat: "rauha ja turvallisuus". Ei suinkaan Raamatun Jumalan puoleen kääntymisen voimasta, sillä se ei heille kelpaa, vaan ilman Jumalaa he 'rauh-

han' tekevät, että saisivat jatkaa lähimmäistensä riistämistä, ahneutansa, vallan ja omaisuuden kartuttamistansa. Lähimmäisten yhä lisääntyvistä kärsimyksistä välittämättä he sotivat 'rauhan' maan päälle, niin kuin he sitä rauhaksi sanovat.

Mutta on selvää, että kurjen sorron tähden, Ps 12:6, Herra nousee. Jumalattomille ja epäkuuliaiselle Herran kansalle maksetaan palkka. Mutta myös kuuliaisille maksetaan palkka. Näissä palkoissa vain on mittamattoman suuri ero.

Jumalan omille on tästä kaikesta poispääsy, kunhan vain opettelevat viisaina neitseinä vaeltamaan. Sillä valvovat eivät vaella sellaisessa pimeydessä, että heidät yllättäisi tuo päivä, jota ihmiset eivät pääse pako- koon omin voimin. Jotka valvovat ja ovat raittiit, ne näkevät ajan merkit ja nostavat päänsä: vapautus lähestyy! Ylkä saapuu! Ja jotka ovat valmistuksia tehneet siihen mennessä, luonnollisesti keskittyvät valmistuksia tekemään edelleenkin entistäkin huolellisemmin ja kokosydämisemmin. Ja näin ne, jotka ovat pyhityksen askelissa ja vanhurskauden askelissa, vanhurskautuvat ja pyhityvät edelleen. Lähestyvä pimeys merkitsee lähestyvää kirkkautta niille, jotka ovat kirkkautta varten valmistautuneet.

Mutta lähestyvä pimeys merkitsee Herran vihan päivää niille, jotka ovat hyljänneet kirkkautta varten valmistautumisen.

Päivän lapset! Olkaamme raittiit, ja olkoon pukunamme uskon ja rakkauden haarniska ja kypärinämme pelastuksen toivo, 1 Tess 5:8. Jumala on tämän varustuksen meille täydellisenä ojentanut, ottakaamme se, kantakaamme sitä uskollisesti, keskeytymättä. Sillä ei Jumala ole määrännyt meitä vihaan, vaan saamaan pelastuksen Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, joka on kuollut meidän edestämme, että me, valvoimme tai nukuimme, eläisimme yhdessä Hänen kanssaan, 5: 9,10.

Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin; sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin; ja niin me saamme aina olla Herran kanssa, 4:16,17.

Näin ihana on valvoville Jeesuksen seuraajille Jumalan valvistama osa! Kun ajattelemme täydellisellä armolla ihmiskuntaa lähestynyttä Jumalaa, niin hyvin ymmärrämme, ettei Hänellä ole mitään halua eikä mitään syytä jättää kirkkaudessa kilvoittelevia vihan aikaan. Ei rakastava Isä sillä tavalla tee. Eivät isät maailmassakaan sillä tavalla tekisi, kuinka sitten täydellisellä rakkaudella ihmiskuntaa kohdannut Jumala? **Ei meiltä siis paljon vaadita: Jumalan armon vastaanottamista ja sen voimassa Jumalan tahdon uskollista tutkimista ja Jumalan voimassa sen tekemistä.**

Niille, jotka tämän käsittävät, ei ole lainkaan vaikeasta asiasta kysymys. Hehän ovat nähneet hengen silmillä Kristuksessa ja Hänen teoissaan helmien helmen ja suunnattoman aarteen, jonka rinnalla kaikki muu näyttäytyy todellisessa valossaan arvottomana. Jotka siis taivaallisten aarteitten voimassa valmistautuvat iankaikkisuuteen, elävät – niin kuin Jumala tahtoo ihmisen elävän – lunastetun, armoitetun, täydellisellä siunauksella siunatun ihmisen elämää. Kovan maksun eteen joutuvat ne, jotka tällaisen armon julkeavat hyljätä; he eivät voi millään itseänsä puolustaa, kts. Joh 15:22; Hepr 2:3,4; Room 1:18-22. Eikä yksikään voi syyttää Jumalaa. Sillä jokaisen sisimmän tuomitsee se sana, jonka Jeesus on puhunut ja jota tässä olemme keränneet.

Uuden liiton kirjoitukset ja myös profeettojen ennustukset ja viisaus ovat kaikki Jumalalta ja kirjoitetut sitä varten, että ihmiset uskoisivat, että Jeesus on Kristus, Jumalan Poika, ja että heillä uskon kautta olisi elämä Hänen nimessään. Tiedämme, että jos joku kysyy: "Mitä meidän pitää tekemän, että me Jumalan tekoja tekisimme?" niin Jeesuksen vastaus on aina: "Se on Jumalan teko, että te uskotte". Kts. Joh 6:28,29. Emme me tarvitse muuta kuin Jumalan lahjana uudestisyntyvän uskon Jumalan armon Kristuksessa Jeesuksessa. Ja jos me tahdomme edistyä ja vahvistua tässä uskossa, niin se edellyttää luonnollisesti antautumista Jumalan käsiin Jumalan rakkauden voittamana. Silloin ei uskovaa enää temmota kahteen suuntaan, vaan askel vakaantuu Jumalan neuvomalle tielle.

On paljon niitä ihmisiä, jotka ajattelevat: "Onpa hienoa, tuossa on Herran seuraajia! Minäpä seuraan tässä vierellä ja katselen, kuinka heidän käy; ehkäpä itsekin siunaanun". Sen he tekevät sen tähden, että Herran seuraajille portti on ahdas ja tie kaita ja on kaikenlaista vastusta, vaivaa ja vainoa matkan varrella. On mukavampaa kulkea vaieten hyvää tietä siinä vierellä. Ja niitä on monta semmoista tietä taivaaseen vievän polun vierellä, toinen toistaan leveämpiä ja laveampia, molemmin puolin. Kuka haluaa aivan lähellä kulkea, kuka kauempana; taivaaseen on kuitenkin kaikilla matka, niin kuin luulevat.

Mutta ei ole muita teitä; on vain usko Jeesukseen ja Hänen seuraamisensa. Uskoontullut kutsutaan Hänen askeliinsa ja kaikkien niiden edelläkulkeneitten todellisten Jumalan pyhien askeliin, jotka ennen meitä ovat Kristuksen Jeesuksen askeliin suostuneet. Se on hyvin kirjaimellista. Ei se riitä, että kuljetaan samaan suuntaan vierellä, tarvitaan, että sovitamme askeleemme Herran Jeesuksen askeliin, ja se käy vain taivaspolulla. Tämän kapeuden tähden se todellakin on polku ja monin kohdin hankalakulkuinen. Ihmiset, jotka katselevat Jeesuksen seuraajia, pelkäävät sitä eivätkä tahdo sen tähden sille lähteä. He eivät tiedä, että tosikilvoittelijoille, jotka rukoilun kulkevat, se on pyhä valtatie, ihana tie. Ei sillä niin kompastuta, etteikö Jumala nostaisi.

Jumalan omat ovat kutsutut vilpittömin mielin Jumalan rakkauden ja armon ja laupeuden voittamana seuraamaan Häntä, joka alensi itsensä, että meidät korotettaisiin taivaallisiin – niin kuin Sana todistaa: *Sinun vanhurskautesi voimasta heidät korotetaan*, Ps 89:17 – ja että meille annettaisiin taivaallinen voima voittaa itsemme, suurin vihollisemme taivastiellä, voittaa se lihallisuuden luomus, joka peruslankeemuksessa ihmiseen tuli ja jonka kautta maailmanruhtinas ihmistä vallitsee.

Sen tähden, että Jumalan Poika alentui kärsimään ja kuolemaan meidän tähtemme, kaikki Jumalan kansa korotetaan taivaallisiin, se on: Jumalan yhteyteen, eikä vain Jumalan yhteyteen ajaksi, vaan Jumalan yhteyteen iankaikkisuudeksi. Se on tavaton korotus. Jeesus sanoo:

"Minun lähettäjäni tahto on se, että minä kaikista niistä, jotka Hän on minulle antanut, en kadota yhtäkään, vaan herätän heidät viimeisenä päivänä. Sillä minun Isäni tahto on se, että jokaisella, joka näkee Pojan ja uskoo Häneen, on iankaikkinen elämä; ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä", Joh 6:39,40.

Vanhassa liitossa on kohta, joka on jostain syystä käännetty suomenkieliseen Raamattuun: *Sinun laupeutesi tekee minut suureksi*, Ps 18:36. Laupeuden voima on toki mittamattoman suuri, mutta alkuteksti on vielä syvällisempi ja siitä puuttuu ihmisen vääran korottumisen vaara. Tarkempi käännös kuuluu: "Sinun alentumisesi kasvattaa minua". Tämä antaa kilvoittelijan ymmärtää, minkä kautta edistymisen ja lujittumisen vain voi tapahtua: tässäkin asiassa Jeesusta seuraamalla, so. alentumiseen suostumisen kautta.

Suuren aarteen hylkäävät ne, jotka vierusteillä kulkevat eivätkä ole suostuneet tosissaan etsimään, miten Jumala tahtoo kilvoiteltavan. Mutta kaikki velttous, kaikki hitaus, kaikki vastustus kostautuu; se kostautuu raskaasti.

Jotka ottavat kunniaa toinen toisiltaan ja kilvoittelevat tämän maailman rikkauksien tavoittelussa, ovat sataprosenttisesti vääraan suuntaan kulkemassa, sillä Jumala kutsuu etsimään *"sitä kunniaa, mikä tulee Häneltä, joka yksin on Jumala"*, niin kuin Jeesus sanoo; Joh 5:44.

Jumala on lähettänyt meille elämän kirjoitukset, tallettanut ne lopun päiviin asti ja avannut ne alttiille sydämille. Ne todistavat vastaansanomattomasti Jeesuksesta ja Hänen voimastaan Jumalan Sanan sisimpäänsä ottajia kohtaan. Mutta lukemattomat eivät tahdo tulla Jeesuksen tykö, että saisivat elämän. Sen tähden heidän tuomionsa on tässä ajassa se, että he ottavat vastaan toisen pelastajan hyljättyään Kristuksen Jeesuksen. Sillä Jumala on lähettävä väkevän eksytyksen kaikille, jotka eivät ole ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, kts. 2 Tess 2:11,12.

Poika tekee Isän tapaan *"eläviki, ketkä Hän tahtoo. Sillä Isä ei myöskään tuomitse ketään, vaan Hän on antanut kaiken tuomion Pojalle, että kaikki kunnioittaisivat Poikaa, niin kuin he kunnioittavat Isää"*.

Joka ei kunnioita Poikaa, se ei kunnioita Isää, joka on Hänet lähettänyt", Joh 5:21-23. Ja niin kuin edellä jo mainitsin ja niin kuin Jeesus toisessa paikassa sanoo: ei Jeesus tullut maailmaa tuomitsemaan, vaan pelastamaan maailman. Jeesuksen puhumat sanat tuomitsevat ihmisen hänen omassatunnossaan Herran tulemuksen yhteydessä. *"Se sana, jonka minä olen puhunut, se on tuomitseva"*, Joh 12:48. Joka ei ota vastaan Hänen sanojaan eikä säilytä niitä, niin että ne kantaisivat hedelmää sisimmässä ja kaikessa elämässä, joutuu tämän sanan tuomion alle uppiniskaisuutensa tähden.

Johannes Kastaja todistaa: *"Mitä Hän on nähnyt ja kuullut, sitä Hän todistaa; ja Hänen todistustansa ei kukaan ota vastaan (so. vain harvat ottavat, ja ne, jotka ottavat, eivät ota sitä omasta voimastaan, vaan Jumalan voimasta). Joka ottaa vastaan Hänen todistuksensa, se sinetillä vahvistaa, että Jumala on totinen. ... Isä rakastaa Poikaa ja on antanut kaikki Hänen käteensä. Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä; mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle (so. joka pysyy taipumattomuudessa Pojan edessä), se ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy Hänen päällensä"*, Joh 3:32,33,35,36.

Synnin tähden Jumalan viha leppää ihmisten päällä. **Tästä vihasta on vain yksi tie pois: syntien anteeksiantamus Jeesuksen ansion ja uhrin varassa. Joka ei tähän suostu, ei pääse Jumalan vihaan pakoon.**

Tämä on näin yksinkertaista ja selvää. Ja siitä huolimatta ihmiset mieluummin valitsevat vihan alle jäämisen. He uskovat enemmän luuloihinsa ja toiveisiinsa ja valheenopettajien lohdutuksiin kuin Jumalan kirkkaaseen ja yksiselitteiseen ilmoitukseen siitä, miten asia peruuttamattomasti ON. He kuvittelevat kaiken olevan hyvin, he jaksavat jopa kuvitella itse Jumalan heitä auttavan, jos tiukka paikka tulee. He eivät käsitä, että ilman eroon pääsyä synnistä, johon Jumalan viha kohdistuu, ei ole mitään pelastuksen osallisuutta. Jos nyt hylkäämällä hylkään uskon armolliseen Jumalaan, kuinka rohkenisin pahana päivänä huutaa Jumalaa apuun? Voiko uppiniskaisesti vaeltanut luottaa

sihen, että hän todella kykenee par-kaisemaan: "Jeesus Kristus, auta!" sen Sanan lupauksen mukaan, joka kuuluu: "Jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu", Room 10:13?

Ihmisen tulee nöyrytyä toimimaan, niin kuin Jumala on pelastussuunnitelman asettanut. Kartta on selvä, kulkuohjeet ovat selvät. Ja Opastaja seuraa kaiken matkaa niitä, jotka lähtevät taivastietä kulkemaan.

Jeesus sanoo: "Jos te pysytte minun Sanassani, niin te totisesti olette minun opetuslapsiani; ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi", Joh 8:31,32. Totuuden Henki johtaa uskovat kaikkeen totuuteen, kun Jeesuksen opetuslapsina vaelletaan, kts. Joh 16:13. Mutta vihollisen petäminä uskosta vielä osattomat pitävät itseänsä vapaina, vaikka ovat synnin kautta sidoksissa maailmanruhtinaan kahleilla Jumalan vihan alle ja iankaikkiseen tuomioon. Valheen valtaamina he uskovat olevansa vapaita, ja kuitenkin vain totuus Kristuksessa voi tehdä vapaaksi, jolloin vasta täysin paljastuu se kauhea tilanne, että aikaisempi vapaus olikin orjuutta, joka vääjäämättä oli johtamassa kadotukseen.

"Totisesti, totisesti minä sanon teille: jokainen, joka tekee syntiä, on synnin orja. ... Jos siis Poika tekee teidät vapaiksi, niin te tulette todellisesti vapaiksi", Joh 8:34,36. Se vapaus on sydämen rauhaa, iloa, kiitollisuutta, se on vanhurskautta, pyhyttä, kirkkautta, se on yhä kasvava pelottomuus, se on voimaa lähimmäisten rakastamiseen ja palvelamiseen. Joka Jumalan puhdistamalla sydämellä lähimmäisiä palvelee, se on vapaa. Mutta vaikka kuinka lähimmäisiä palvelisin, mutta minulla ei olisi Jumalan Kristuksen kautta puhdistama sydän, ei se palvelu mitään hyödyttäisi. Emme voi millään ansaita itsellemme pelastusta. Lahjaksi annettu pelastus on ensin, ja vasta pelastuksen voimassa me toimimme niin, että se Jumalalle kelpaa.

Jeesus sanoo: "Minä olen ylösnousemus ja elämä: joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi kuollut. Eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole. Uskotko sen?" Joh 11:25,26. Autuas, joka uskoo. Sillä semmoisista Jeesus sanoo: "Mi-

nun lampaani kuulevat minun ääntäni, ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua. Ja minä annan heille iankaikkisen elämän, ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni. Minun Isäni, joka on heidät minulle antanut, on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää heitä minun Isäni kädestä. Minä ja Isä olemme yhtä", 10:27-30.

Tälle maailmalle kuoleminen on Herran seuraamista. Se on siis sen valitsemista, että en tavoittele täs edes tämän maailman asioita, jotka ovat turhuutta ja tuhkaa, vaan tavoittelen Jumalan tahdon mukaista vaelusta, taivaallisissa rikastumista. Tätä on se kuolema, josta Jeesus puhuu, itsensä vihaaminen ja kieltäminen ja ristin kantaminen, vanhan tottumusten kuolettaminen. "Jos ei nisun jyvää putoa maahan ja kuole, niin se jää yksin; mutta jos se kuolee, niin se tuottaa paljon hedelmää. Joka elämänsä rakastaa, kadottaa sen; mutta joka vihaa elämänsä tässä maailmassa (siis luopuu sen vanhan tavoitteista, kuo-leentuu niille), hän on säilyttävä elämänsä iankaikkiseen elämään. Jos joku minua palvelee, seuratkoon hän minua; ja missä minä olen, siellä on myös minun palvelijani oleva. Ja jos joku minua palvelee, niin Isä on kunnioittava häntä", Joh 12:24-26. Me pysymme Jeesuksen seurassa yksinkertaisesti seuraamalla Häntä. Silloin me olemme siellä, missä Jeesus on.

Jeesus sanoo: "Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani", Joh 14:6. Ne, jotka ovat Jeesuksen vastaanottaneet ja Hänen askeliinsa suostuneet, uskovat epäromättömällä Jumalan vaikuttamalla uskolla, että Jeesus on Isässä ja Isä on Hänessä. "Jos joku rakastaa minua, niin hän pitää minun sanani, ja minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen tykönsä ja jäämme hänen tykönsä asumaan. Joka ei minua rakasta, se ei pidä minun sanojani; ja se sana, jonka te kuulette, ei ole minun, vaan Isän, joka on minut lähettänyt", 14:23,24.

"Jokaisen oksan minussa, joka ei kannu hedelmää, Hän (taivaallinen viinitarhuri, Isä Jumala) karsii pois; ja jokaisen, joka kantaa hedelmää, Hän puhdistaa, että se kan-

naan uskoviille annettavaksi:

tätä lehteä _____ kpl

ja itselleni:

Hän antaa väsyneelle väkeä -kirjan ☐

Voimattomalle voimaa yltäkyllin -kirjan ☐

Pyydän ottamaan seuraavat henkilöt postituslistallenne:

nimi _____

lähios. _____

postios. _____

nimi _____

lähios. _____

postios. _____

hpt:00

käännä

taisi runsaamman hedelmän. ... Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Niin kuin oksa ei voi kantaa hedelmää itsestään, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään, ellette pysy minussa. Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä", Joh 15:2,4,5. Jeesuksessa pysyminen on yksinkertaisesti Jeesuksessa asumista (Kr.-S. 86), Hänen askeliinsa suostumista ja Hänen seuraamistaan.

"Sinä minun Isäni kirkastetaan, että te kannatte paljon hedelmää ja tulette minun opetuslapsikseni", 15:8. "Tämä on minun käskyni, että te rakastatte toisianne, niin kuin minä olen teitä rakastanut. Sen suurempaa rakkautta ei ole kenelläkään, kuin että hän antaa henkensä ystävänsä edestä. Te olette minun ystäväni, jos teette, mitä minä käsken teidän tehdä", 15:12-14. "Jos he ovat minua vainonneet, niin he teitäkin vainoavat; jos he ovat ottaneet vaarin minun sanastani, niin he ottavat vaarin teidänkin sanastanne", 15:20. "Jos te maailmasta olisitte, niin maailma omaansa rakastaisi; mutta koska te ette ole maailmasta, vaan minä olen teidät maailmasta valinnut, sen tähden maailma teitä vihaa", 15:19. "Te ette valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät, että te menisitte ja kantaisitte hedelmää ja että teidän hedelmänne pysyisi; että mitä ikinä te anotte Isältä minun nimesäni, Hän sen teille antaisi", 15:16.

Jumalan lapset rukoilevat taivaallisia, hengellisiä rikkauksia toteutuviksi elämässään. He tietävät, ettei heidän tarvitse niinkään ajallisia rukoilla, koska Jeesus on luv-

"Olenko viisaana neitseenä vaeltamassa?"

"Mistä saisin varmuuden, olenko viisaana neitseenä vaeltamassa?" – Et oikeastaan tarvitse mitään muuta tutkimusta kuin: onko sydämessä selkeä ilo siitä, että Jumala on sinut armahtanut, että saat kulkea Jeesuksen voittosaatossa ja että omalta osaltasi olet sydäimestäsi antautunut Jumalan tahtoa rukoilemaan, Sanasta etsimään ja tekemään?

Mitään monimutkaisia tutkimuksia ei tarvita. Riittää hyvän oman tunnon todistus siitä, että olen antautunut Jumalan rakkauden voittamana Kristuksen seuraajaksi ja että tahdon siinä pysyäkin. Ja että kun kompuroid, hakeudun Jumalan täydellisen armon lähteelle Kristuksessa Jeesuksessa ja niin pääsen puhtaana ja onnellisena jatamaan matkaa.

On selvää, että mitä nuorempi uskossa kysyjä on, sitä epäselvempää on tilansa oikea tuomitseminen. Mutta siinä Jumala vie eteenpäin tosikirjoittelijaa, niin että hän selvemmin ja selvemmin erottaa lihan kristillisyyden elämässään Jumalan Hengen kristillisyydestä. Joka ei välitä kilvoitella päästäkseen eteenpäin taivaallisissa, se ei myöskään opi koskaan erottamaan lihallisuuden kristillisyyttä hengellisestä kristillisyydestä ja on siitä syystä ajalehtimassa kristittynä yksityisissä niin kuin laiva tuntemattomilla vesillä.

Joka antautuu Jeesuksen askeleihin, sen Jumala opettaa yhä selvemmin näkemään eron lihan kristillisyyden ja totisen kristillisyyden välillä sekä lähimmäisten elämässä että ennen kaikkea omassa elämässä. Mikään todellinen käytännön pyhityshän ei olekaan mahdollista, ellei tätä opita.

kaikki minun omani ovat Sinun, ja Sinun omasi ovat minun – ja minä olen kirkastettu heissä", 17:9,10. "Ja minä olen tehnyt Sinun nimesi heille tunnetuksi ja teen vastakin, että se rakkaus, jolla Sinä olet minua rakastanut, olisi heissä ja minä olisin heissä", 17:26.

"Koska minä elän, niin tekin saatte elää", Joh 14:19.

* * *

– ILMAISJAKELUTUOTE –

Nykyajassa on suuri puute paitsi pyhityksen noudattajista, myös pyhityksen saarnaajista. Mutta – Jumalalle kiitos! – Uuden testamentin lehdillä meillä on täydelliset pyhityksen saarnaajat. Olemme jokainen kohdallamme vastuussa näitten Raamatun pyhien ja itse Herran Jeesuksen Kristuksen selkeän opetuksen omaksumisesta ja sen mukaan ojentautumisesta.

Silloin tällöin tulee esille, että uskova kyllä arvelee tekevänsä Jumalan tahtoa ja ainakin rukoilevansa sitä, mutta sitten odottaakin Jumalan sillä tavalla tekevän kaiken, ettei muka itse tarvitsisi ollenkaan keskittyä asiaan eikä tarvitsisi terästäytyä sen tutkimiseen, kuulenko Jumalan äänen vai sallinko väärän itsenäisyyteni Jumalan edessä tukahduttaa sen, mitä Pyhä Henki sanoo.

Mutta sehän ei vielä ole mitään, jos uskova rukoilee Jumalan tahtoa, mutta lihallisuudessaan torjuu sen, mitä Jumala sanoo. Sillä Jumala on asettanut meidät itsemme kilvoittelemaan pyhitystä, ei Hän kilvoittele meidän puolestamme meitä pyhiksi. Hän on kyllä antanut kaiken valmiiksi, että me voimme tulla pyhiksi vaelluksenkin puolesta, mutta meidän itsemme on kilvoiteltava.

Viisaan neitseen onnistuvan vaelluksen edellytys on siis: Jumalan armahtava rakkaus on niin vallannut sydämen, että sielu uskalttaa heittäytyä rakastavan Isän käsiin Hänen tahtonsa tapahtumiseksi. Tyhmat pitävät Jumalan ja Herran Jeesuksen kylläkin näköetäisyydellä, mutta eivät salli heidän tulevan hallitsijoiksi sisimpäänsä ja käytännön vaellukseensa.

* * *

Paavalin päivää vasten yöllä 25.1. 1972 Jumala avasi allekirjoittaneelle Roomalaiskirjeen ydinasiat luvuista 5-8. Vanhan luomuksen tuomion täydellisyys ja uuden täydellinen koskemattomuus avautuivat ilmes-tyksen tavoin Room 8:7. ja 1. jakeitten sisällön kautta. Saman ilmes-tyksen tarvitsee jokainen uskova kilvoituksensa onnistumiseksi.

Vastaava toimittaja: Eero Israel Heikkilä

Toimituksen puh./fax 02-8670 870

Julkaisija: Lasarus-veljet, 27800 Säkylä

Lasarus-veljien kirjapaino, Säkylä 2002

tilaajan nimi _____
lähios. _____
postios. _____
allekirjoitus _____

nut, että ne annetaan sille, joka tai-vaallisia rukoilee: "Älkää siis tekään etsikö, mitä söisitte ja mitä joisitte, älkääkään korkeita tavoittelko. Sillä näitä kaikkia maailman pakanakan-sat tavoittelevat; mutta teidän Isän-ne kyllä tietää teidän näitä tarvitse-
van. Vaan etsikää Jumalan valta-kuntaa, niin myös nämä teille an-netaan sen ohessa. Älä pelkää, sinä piskuinen lauma; sillä teidän Isän-ne on nähnyt hyväksi antaa teille valtakunnan". Luuk 12:29-32.

Jumala on luvannut, että Hänen tahtonsa mukaan rukoilevilla myös on kaikki se, mitä he ovat anoneet, kts. 1 Joh 5:14,15. Jumalan tahto on, että me taivaallisissa edistyisimme ja Hän iloitsee iloitsemalla, kun joku tätä Häneltä uskossa Jeesukseen rukoilee. Kaiken muun tarpeellisen Hän kaikkivaltiuudessaan antaa sen ohessa! Näin toimivan on aina helppo uskoa, että Jumala on kuullut ja että Hän vastaa myös ajallisia koskeviin rukouksiin rakastavan Isän sydämellä. Mitä me siis tähän sanomme? Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan? Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansaakaan, vaan antoi Hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka Hän ei lahjoit-taisi meille kaikkea muutakin Hänen kanssansa? ... eikä mikään ... voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuk-sessa, Room 8:31,32,39.

"He eivät ole maailmasta, niin kuin en minäkään maailmasta ole", Joh 17:16. "He olivat Sinun, ja Sinä arnoit heidät minulle", 17:6. "Minä rukoilen heidän edestänsä; en minä maailman edestä rukoile, vaan niiden edestä, jotka Sinä olet minulle antanut, koska he ovat Sinun – ja